

KIJK

 Broeder Jimmy. En goedemorgen vrienden. Het is . . . Ik ben erg blij om opnieuw hier in Phoenix te zijn vanmorgen van deze fijne tijd van gemeenschap te genieten. Wou dat ik hier gewoon een lange tijd kon blijven zitten naar deze mooie liedjes te luisteren, en om jonge Jimmy echt in dat lied te zien komen. Hm! Er is geen voorwendsel bij die jongen, nietwaar?

² En broeder Outlaw vertelde me vanmorgen dat dit zijn dierbare moeder is die hier bij de deur zit, van eenentachtig jaar oud. God zegene u zuster. Ik geloof dat vele jaren geleden toen u die kleine baby in uw armen wiegde en die kleine handjes uw wangen aanraakten, dat u niet gedacht had dat u hier misschien zou zitten, tachtig jaar oud, en naar hem zou luisteren in zijn kerk, destijds. U geloofde het toen? Dat is heel erg fijn, heel erg fijn. Ben zo blij. God geve u . . . Wel, ik kan niet vele jaren zeggen, want u bent—u bent innerlijk een eeuwig wezen. Ziet u? Dus, u bent nooit begonnen dus kunt u niet eindigen, dus u hebt gewoon eeuwig leven. Dat is heel erg goed.

³ Broeder Dyson, ik heb nog niet het voorrecht gehad om hem te ontmoeten, maar hij gaat deze dienst voortzetten gedurende volgende week, te beginnen met vanavond, hier in de kerk. En ik ben . . . Ik hoop ook zeker dat er een groot succes is hier in deze opwekking. Ik wilde alleen dat ik hier ergens achterin kon zitten en de goede dingen van God gewoon kon indrinken als onze broeder predikt. Ik hoor dat hij de zoon van een zendeling is, uit Jeruzalem. En, dus ik ben er zeker van dat u zult genieten van deze bediening deze week van onze broeder. Als het enigszins mogelijk is, kom, luister naar hem, steun hem. En degenen die niet kunnen komen, en u bent van huis weg, de stad uit, kunt niet terugkomen, doe zoals ik ga doen: bid voor hem, en bid voor het succes van de dienst.

⁴ Ik herinner me de eerste keer in Phoenix. Het was deze kerk, alleen was het in een andere plaats. Het was de kerk, maar een ander dak, waaronder we aanbaden, en de geweldige gemeenschap die we hadden met broeder Outlaw. Ik heb een plaat die werd gemaakt tijdens die samenkomst. En het is altijd. . . Wanneer ik me wat neerslachtig begin te voelen, speel ik deze plaat af, en hij is zowat versleten. Misschien is de man die het maakte wellicht hier vanmorgen; een kleine rode, flexibele plaat. En dan heb ik natuurlijk veel van de recente platen van dit jonge koor hier, die toen kleine baby's waren, dat zingt. We halen er veel uit.

⁵ Toen we deze fijne liederen hoorden, zei ik tegen broeder Outlaw: "Ik ben blij dat ze opgenomen worden, want ik hou

ervan dat te bestuderen. Ik hou ervan die liederen te horen en de band af te spelen, naar de liederen te luisteren wanneer je erbij kunt zitten.”

⁶ Er is niets zoals muziek. Weet u, God geneest door muziek. Wist u dat? Hm—hm. God geneest door muziek.

⁷ God geneest door liefde. Ziet u? God geneest door medicijnen. God geneest door gebed. God heeft vele manieren om te genezen. Hangt ervan af welk soort dat u nodig hebt.

⁸ Soms zal een beetje liefde die wordt uitgereikt een oude zere plek gewoon genezen, een oude plek die een wrok is geweest of zoiets. Zal het het gewoon doen genezen—gewoon een beetje liefde, een beetje aandachtzorg.

⁹ Soms, wanneer u zich helemaal terneergeslagen voelt en, zoals wij zeggen, als straatuitdrukking: helemaal in de put, ziet u, zet dan gewoon een van die banden op, die muziek of een plaat en ga die afspelen. Voor u het weet begint u te tikken met uw voet of uw hand en is het dan allemaal over. U bent weer helemaal klaar om weer verder te gaan.

¹⁰ Nu, deze zes uur durende boodschappen, dat is niet het evangelische soort, dat is wanneer ik thuis ben en—en gewoon min of meer. . . Iedereen weet hoe ze me daar moeten nemen, gewoon wat langdradig. En heel wat mensen kunnen meer zeggen in vijf minuten, ziet u, dan ik in die zes uur kan zeggen. Dus, het hangt ervan af wat je zegt.

¹¹ Nu, ik geloof vanmorgen. . . Ik heb hier een klein briefje dat een bepaalde zuster hier die wil dat haar kleine baby aan de Here wordt opgedragen. En ik zei tegen broeder Outlaw: “U doopt kleine kinderen toch niet?”

Hij zei: “Nee.” Nee, hij. . . Hij draagt ze gewoon op zoals de Schrift zegt om ze op te dragen.

¹² Dus ik—ik denk dat op dit moment, als deze zuster die dit kleintje heeft om naar voren te brengen, als ze die naar voren wil brengen. En wij—wij geloven hierin, dat het een leerstelling van de Bijbel is. En proberen de Schrift te volgen en het voorbeeld dat de Here Jezus ons heeft nagelaten, zo nauwkeurig als wij weten hoe, is om het uit te voeren op de wijze waarop Hij het deed. En we vinden nergens in de Bijbel waar Hij hen doopte of hen zelfs opdracht gaf om gedoopt te worden. Hij—Hij heeft gewoon. . . Ze zeiden: “Ze brachten kleine kinderen tot Hem opdat Hij hen zou zegenen. En Hij legde Zijn handen op hen en zei: ‘Laat de kleine kinderen tot Mij komen en verbied hen niet, want dezulken is het Koninkrijk van God.’”

¹³ Dus als de organist of pianist het wil, ons even wat van die lieflijke muziek wil geven, een beetje langzaam: “Breng ze binnen, breng ze binnen, breng ze binnen van de velden der zonde.” Ik geloof dat u het kent.

14 Hoe heet de kleine makker? [De moeder zegt: “Het is een klein meisje. Het is Rebekah.”—Red.] Rebekka. Achternaam? [“Hammer.”] Hammer. Dit is broeder en zuster Hammer.“[“Ja.”] God zegene jullie. Is dit jullie enige? [“Ons vierde meisje.”] Vierde meisje. U zou een evangelist moeten zijn. Filippus had vier dochters, weet u. [“Dat klopt.”] En ze waren allemaal profetessen. [De vader zegt: “Ik ben geen prediker.”] U bent dat misschien niet, maar ik vertrouw erop dat God u hoe dan ook vier profetessen uit deze dochters zal geven, broeder Hammer.

15 Heel lief. Ze geeuwt nu. U zou het moeten zien. Ik hou ervan. Maar ik ben altijd bang als ik ze oppak om ze op te dragen, ik ben altijd bang dat ik ze zal breken. Weet u, ze zijn nogal . . . Ik—ik voel me heel eigenaardig als ik ze oppak. En mijn vrouw zei altijd: “Je kunt ze niet breken.” Dus, maar ze zien er zo lief uit. Ze zien eruit alsof je er gewoon heel voorzichtig mee moet zijn. Dus ik ga proberen haar vast te houden, als het goed is.

16 Nu, dit is een taak die mijn vrouw leuk zou vinden. Is dat geen kleine pop? Kleine Rebekah Hammer, hoe gaat het met jou? Dat is goed. We zijn hier dankbaar voor, hoe God aan deze verbintenis dit mooie kind heeft gegeven. Het moet alleen van God komen. Niemand kan leven geven behalve God.

Laten wij onze hoofden nu buigen.

17 Onze hemelse Vader, wij brengen U vanmorgen dit kleine klompje liefde dat in dit huis is geplaatst door Uw grote hand. Hoe de moeder deze maanden het onder haar hart heeft gedragen, ernaar verlangend te zien hoe het eruit zou zien wanneer het arriveerde. En hier is het vanmorgen, dit schattige, lieve kleine meisje. En ze geeft het een Bijbelse naam. En komt nu naar het altaar van God, zij en haar man, om het op te dragen, om het terug te geven aan de God Die het hun gaf. Zegen hun huis, Vader, bidden we. Zegen hun gezin. Zegen deze kleine Rebekah.

18 In de Bijbel ontdekken we dat de mensen kleine baby's naar U brachten zodat U Uw handen op hen zou mogen leggen en hen zegenen. En als U hier maar zou zijn in een zichtbaar lichaam vanmorgen, wel, deze ouder zou deze kleine Rebekah tot U brengen. Wij beseffen, Here, dat onze handen erg armzalige vervangingsmiddelen zijn voor deze grote opdracht, maar U heeft ons opgedragen zo te doen. Daarom, Here, geef ik U kleine Rebekah, in de Naam van Jezus Christus, ter opdraging. Moge U haar kleine leven nemen en het gebruiken, Here, voor Uw glorie. En wij zullen U ervoor prijzen, in Jezus' Naam. Amen.

19 God zegene u. Moge de Here toestaan dat de kleine baby zal leven, een fijne vrouw zal zijn en een grote dienstknecht van Christus voor morgen, als er een morgen is. God zegene jullie allebei, zo mooi.

20 O, die kleine makkers! Als . . . Die onschuld—ik heb er vaak aan gedacht, hoe onschuldig een kind is, en nog, als wij maar zo

onschuldig konden zijn als een van die kinderen, maar kom tot de ontdekking dat we nóg onschuldiger zijn, wanneer het Bloed van Jezus Christus ons heeft gereinigd van alle zonde.

²¹ Nu, laten we in de Schriften opslaan. Voor u die graag de Schrift leest, laten we opslaan in het boek Hebreëën, het 9e hoofdstuk, voor enige woorden. Laten we beginnen met het 24e vers van het 9e hoofdstuk.

Want Christus is niet ingegaan in het heiligdom dat met handen gemaakt is, wat het tegenbeeld van de ware zijn, maar in de hemel zelf, nu om te verschijnen voor het aangezicht van God voor ons;

Ook niet opdat Hij Zichzelf dikwijls zou opofferen, zoals de hogepriester elk jaar het heiligdom binnenging met het bloed van anderen;

want dan had Hij dikwijls moeten lijden sinds de grondlegging van de wereld; maar nu eenmaal in de voleinding van de wereld is Hij verschenen om zonde weg te doen door het offer van Zichzelf.

En zoals het de mensen gezet is eenmaal te sterven, maar hierna het oordeel;

zo was Christus eenmaal geofferd om de zonde van velen te dragen; en aan hen die naar Hem uitkijken om te verschijnen ten tweede male zonder zonde tot zaligheid.

²² Moge de Here zijn zegeningen toevoegen aan het lezen van Zijn Woord. Laten we nu onze hoofden buigen voor gebed.

²³ Almachtige God, Die het begin is van alle dingen, Die de werelden heeft gemaakt door Jezus Christus, wij komen in Uw tegenwoordigheid in dit gebouw vanmorgen als een vergadering van Uw volk: om allereerst onszelf aan U aan te bieden voor dienstbaarheid; om dank te brengen voor wat wij reeds van Uw hand hebben ontvangen; biddend dat U het lezen van dit Woord zult zegenen. Moge de Heilige Geest doorgaan het Woord werkelijkheid voor ons te maken, als wij opzien naar de Auteur van het Woord, want wij vragen het in Zijn Naam, Jezus Christus. Amen.

²⁴ Nu, wij gaan proberen vanmorgen om slechts vier letters te nemen in een woord, *Kijk*, als onderwerp, en er een poosje mee bezig te zijn zoals de Here ons ertoe zal leiden. Ik heb een paar aantekeningen hier opgeschreven en wat Schriftgedeelten waar we naar kunnen verwijzen naarmate we verdergaan. *Kijk*.

²⁵ K-i-j-k, kijk. Het woord, eigenlijk, wanneer . . . Het wordt vaak gebruikt. Maar: "kijk," als u het woord hoort, is het meestal iemand die u probeert te laten zien waar ze naar kijken. Ze zeggen tegen u: "Kijk." Zoals wanneer u over de weg rijdt, u . . . iemand misschien een bepaald uitzicht zou zien, en ze zouden zeggen: "Kijk," en dan uitdrukken wat het is. Het is naar de berg,

naar—naar de—de cactus of waar ze ook naar kijken. Maar het eerste, om uw aandacht te trekken, is: “Kijk!”

²⁶ Nu, iedereen is vandaag aan het kijken. Iedereen kijkt uit naar iets, en kijkt uit naar iets om te gebeuren.

²⁷ We weten dat de wereld voortdurend het luchtruim in de gaten houdt; de radar en de schermen die we overal ter wereld hebben staan, elk land, voor zijn eigen verdediging, heeft—heeft een magisch oog als het ware dat kijkt om—om iets te vinden om op dit scherm te verschijnen, zoals een atoomraket of zoiets. Dan hebben zij daar iets om terug te gaan naar degene die het deze kant op heeft gestuurd.

²⁸ Alles is aan het kijken. De Fordfabriek is aan het kijken om een betere Ford te maken. De Chevrolet is aan het kijken om een betere Chevrolet te maken. Phoenix is aan het kijken om een grotere en betere stad te maken. Het land kijkt uit naar meer grondgebied zodat zij zich kan uitspreiden. De kerk, gewoon de kerk, kijkt voor meer leden.

Maar de Bruid kijkt uit naar het komen van haar Heer.

²⁹ We zijn allemaal aan het kijken. Het hangt ervan af wat de stem u probeert te vertellen naar uit te kijken. Sommigen van ons zeggen: “Kijk *hiernaar* uit.” En als het een kerk is, zeggen we dat we dit jaar zoveel meer leden willen. Dat is in orde.

³⁰ Maar de stem die ik u vanmorgen probeer te zeggen, is zoals de schrijver van deze brief, waarvan wij geloven dat het Paulus is, die zegt: “Kijkend naar de komst van Jezus Christus ten tweede male,” uitzierend naar Hem. Om dat te doen, moet u iets zien voordat u iemand anders kunt vertellen te kijken naar wat u ziet.

³¹ Noach had hier een ervaring mee. En hij, door geloof zag hij de komst van een vloed: een grote regen die de aarde zou bedekken en al de—de aarde zou afspoelen; de herinwijding opnieuw aan God. Het vuil van de wereld waar de mensen in terechtgekomen waren, die opeenhoping waar ze in verkeerden in die dag, en het moest allemaal afgespoeld worden om opnieuw te beginnen.

³² Ik heb net een serie diensten afgerond over de laatste zeven zegels. En ontdekken dat in dit zesde zegel dat er een grote onderbreking is in—in de natuur. De maan, de sterren, de aarde barsten uit. De kerk wordt gezuiverd, Israël wordt gezuiverd en alles wordt gezuiverd onder dat zevende zegel zodat het Millennium kan beginnen. Er moet eerst een reiniging zijn.

³³ En dat is wat de gemeente vandaag en waar ik u op wil wijzen, dat we een reiniging nodig hebben. Voordat er iets kan beginnen, van God, moeten we een zuivering hebben. En wanneer we kijken en dingen zien die nu zijn, onder de huidige omstandigheden, die voorkomen zoals ze zijn, kunnen we zien dat we iets moeten hebben te gebeuren voordat God Zijn

programma kan voortzetten, en een zuivering. Velen van ons, zeg ik, zouden misschien terugkijken naar . . .

³⁴ Ik heb een band, of . . . wel, het is een filmopname die werd gefilmd in Jeruzalem waar we de Joden vroegen, toen ze terugkeerden uit Iran en vele plaatsen, enkele jaren geleden, ongeveer vijf jaar geleden, met hun geliefden die ze op hun rug droegen en ze van schepen en uit vliegtuigen brachten, enzovoort, als ze terugkwamen. Stelden ze de vraag: “Keren jullie terug naar het vaderland om te sterven?”

Zij zeiden: “Wij komen om de Messias te zien.”

³⁵ Wanneer u Israël, die boom, zijn knoppen ziet uitspruiten, is het een groot teken. De tijd is ophanden wanneer Israël een natie wordt, en ze is vandaag een natie.

³⁶ We zien dingen gebeuren dat voor de wereld, die is er net zo blind voor zoals het was in de dagen van Noach. Maar voor wij die uitkijken naar Christus, de tweede keer, is het een teken dat Hij spoedig komt. We zien iets dat op het punt staat te gebeuren; en, het hangt ervan af waar u naar kijkt.

³⁷ Nu, Noach wist door het Woord van God dat er een vloed zou komen. Door geloof zag hij het. Hij wist dat dat zou zijn, omdat Gods Woord het beloofde. Nu, Noach zelf, door geloof, zag wat Gods Woord zei. Maar de wereld kon het niet zien omdat het niet wetenschappelijk bewezen kon worden, dat er water boven in de lucht was. Maar Noach wist dat het er was omdat God het zei.

³⁸ Dat is de gemeente, de Bruid, de uitgeroepen vandaag, weten dat de komst van de Here ophanden is ongeacht hoezeer we in staat zijn geweest vooruitgang te boeken enzovoort en erin geslaagd zijn een atoom te splitsen en—en een—een radarbericht naar de maan te sturen. Dat betekent niets voor de gelovige, alleen een teken dat de komst van de Here ophanden is. We zien naties breken en de naties die uiteenvallen en de wereld uiteenvallen en de kerk-beweging uiteenvallen. Dan wordt ons geleerd “dat wij een Koninkrijk ontvangen dat niet bewogen kan worden.” Maar naarmate deze dingen beginnen te gebeuren bindt de gemeente zich hechter en hechter, met . . . door het Woord van God. Het is een geweldige dag waarin we leven. En we zijn . . .

³⁹ Iedereen kijkt uit naar iets. Misschien kijkt u vandaag uit naar een tijd dat u thuiskomt om uw maaltijd te eten. Misschien is er een—een picknick vanmiddag waar u uw gezin mee naartoe neemt. Misschien is er het een of ander volgende week waar u uitkijkt naar een buurman die komt of een vriend. Maar iedereen kijkt uit naar iets.

⁴⁰ En als een groep gelovigen vandaag, samengekomen, willen we onze gedachten, onze principes en dingen vestigen op de komst van de Heer, “Uitkijkend naar Christus, Die de tweede keer zal verschijnen, zonder zonde, tot redding, tot degenen die

geloven en ernaar uitkijken dat Hij komt.” God hier, de . . . door de schrijver, nodigt ons uit om—om dit te aanschouwen en ernaar te kijken. Wij . . . De schrijver zegt hier dat wij “uitzien naar Christus ten tweede male, om Hem te zien zoals Hij is.”

⁴¹ En nu weten wij dat het Woord Christus is. “In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.” En Hebrëeën 13:8 zei: “Hij is Dezelfde gisteren, heden en voor immer.” Daarom is het het Woord waar we dan naar kijken, want dat is de—de uitdrukking van wat God is. En toen God in Christus kwam, was Hij de uitdrukking van wat God was. En wat Hij ook was, blijft Hij altijd, want Hij is eeuwig en kan niet veranderen.

⁴² Wat een hoop geeft het ons, dat God ons niet zonder een waarachtige getuige heeft gelaten, in de dagen van verwarring waarin we vandaag leven! Toch zijn we zeker een bevoorrecht volk, als we maar zullen kijken naar de ware getuige die we hebben, het Woord, ziet u, want dat is Gods volledige openbaring van Jezus Christus. Niets kan eraan worden toegevoegd of ervan worden afgenomen, want het is de openbaring van Jezus Christus.

⁴³ God heeft Zijn volk nooit zonder een waarachtige getuige gelaten. God zal de wereld gaan oordelen door Jezus Christus. En als Jezus Christus het Woord is, dan oordeelt God de kerk, of de wereld, door het Woord, want Hij is het Woord. Er is een oordeel die komt. De zondaar weet het.

⁴⁴ Veel mensen, als u over kerk spreekt, hebben ze een eigenaardige opvatting. De wereld, wanneer ze langs de gemeente gaan, ik bedoel het lichaam van Christus dat bijeen is gekomen, denken ze aan onze vrouwen met heel lang slierterig haar met zwarte jurken en alles. En ze denken aan de mannen met lange vingers gekleed in zwarte kleren en altijd hen aan het veroordelen. In ruime zin van het woord is dat waar, want “de gemeente is een eigenaardig volk, een eruit groepen volk.”

⁴⁵ En de reden dat het er zo uitziet voor die man die de gemeente in die toestand wil beoordelen, is omdat de gemeente altijd met een veroordelende vinger wijst naar alles wat hij denkt dat goed is. En als hij een zondaar is, denkt hij dat zonde goed is—de geneugten van het leven, zoals leven in de wereld. En wanneer de gemeente opstaat en die zaak veroordeelt, ziet het eruit als een afschuwelijk beest voor hem. Maar als hij slechts wist dat het Gods enige manier is om tot redding te brengen, dat is juist, het Woord van God uitdrukkelijk door de lippen van Zijn dienstknechten.

⁴⁶ Nu, God had ervoor kunnen kiezen om het Evangelie te prediken door de zon, door de maan, door de sterren, door de wind, of door de natuur. Maar Hij koos de mens om het Evangelie te prediken, en dat is waar de stem van God vandaan zal komen.

En u kunt de stem beoordelen overeenkomstig het woord dat het uitdrukt, dan kunt u zien naar wat voor stem u luistert. Als het tegengesteld is aan het Woord, luister er dan niet naar. Maar als het wel het Woord is, dan is God verplicht om dat Woord te steunen en het te betuigen en het tot waarheid te maken, omdat Hij beloofde het te doen. Dus wij leven in een geweldige dag, deze Woorden van Christus, die uitgedrukt zijn.

⁴⁷ Toen Hij in de wereld kwam, was Hij het Woord Zelf. Hij hoefde geen boeken te schrijven. Hij heeft nooit een boek geschreven. Waarom? Hij was het Woord. Hij hoefde nergens over te schrijven, want Hij was waar de anderen over geschreven hadden. Hij was het Woord. Daarom schreef Hij niets met Zijn eigen hand. Hij was het Woord Zelf. En Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer, dus blijft Hij nog altijd het Woord.

⁴⁸ Hij zei tegen de Joden op een dag, Hij zei: “Wie kan Mij van zonde beschuldigen?” Nu, *zonde* is “ongeloof.” “Wie kan met hun vinger naar Mij wijzen en zeggen dat Ik niet elk Woord heb vervuld dat van Mij werd geschreven?”

⁴⁹ Zou het niet een heerlijke zaak zijn vanmorgen, mijn broeders, en zusters, als de gemeente van de levende God kon staan en zeggen: “Wie kan mij van zonde beschuldigen? Elke gave die God in de Bijbel beloofde en alles wat Hij beloofde dat gedaan zou worden, is vandaag onder ons in werking”? Is dat niet iets geweldigs? Wie kan . . . ? Dan zouden we . . . De denominationele gedachten zouden volledig uit bestaan verdwijnen wanneer we God voor Zichzelf kunnen zien spreken.

⁵⁰ Zoveel mensen kijken naar verschillende . . . Niemand wil sterven. Niemand wil verloren gaan. Iedereen wil in de tegenwoordigheid van God zijn. Ik wil dat, u, iedereen wil dat. Maar we willen niet komen op de manier die God voor ons heeft voorzien om te komen. Ziet u? Dat is wat het zoveel doet verschillen.

⁵¹ Mijn zoon, Billy, gaf mij onlangs een camera. En hij liet me een—een object zien. Hij zei: “Papa, neem die foto daar.” Wel, het is een kleine 35mm Petri. En ik pakte de kleine camera op en keek naar het object. Er stonden ongeveer drie van die objecten daar, een Saguaro-cactus. Ik kon één stengel zien, twee stengels, drie stengels. En ik liet het weer zakken en keek en er was maar één stengel. Ik nam hem weer voor—het leek alsof er drie stengels waren.

⁵² Wel, dat is gewoon hoe we soms onscherp gesteld raken. We hebben een afstandszoeker. En proberen wij iets van God heel ver weg ergens anders te plaatsen, en het een of ander—misschien hebben we onze afstandszoeker niet gebruikt. Laat de Heilige Geest onze ideeën weghalen van onszelf en onze kerkelijke theologie en laat de afstandszoeker binnenkomen en

ons verbinden—u zult geen drie of vier zien. U zult één object van God zien. Ziet u?

⁵³ Kijkend door dezelfde camera, kan een mens iets zien, maar zijn eigen intelligentie zegt hem dat er maar één stengel daar is. Ziet u?

⁵⁴ Maar dat is hoe de Heilige Geest doet, als we het gewoon Zijn weg laten hebben. Dan zal het het Woord Zelf nemen en het op scherp stellen tot waar we zullen zien waar we naar kijken. En dan zult u er misschien achter komen als mensen u iets proberen te laten zien dat het toch niet zo verkeerd is, ziet u; als u gewoon de afstandszoeker toelaat, het Woord Zelf, beginnen het Woord in manifestatie te laten zien. Amen. Het zal—het zal het doen, als u het alleen maar toelaat. Ziet u? Maar u moet de afstandszoeker gebruiken om te maken dat uw—uw. . . Als het eenmaal midden in de roos raakte, zal het het opnieuw raken.

⁵⁵ Ik—ik hou ervan om te—te schieten en—en de doelen. En hier niet lang geleden was ik op eekhoorns aan het jagen daar in Kentucky. Er was. . . Ik had een klein model 75 geweer. Het klinkt. . . Ik hoop dat het voor u niet heiligschennend klinkt om dit in een preek te zeggen, maar ik—ik zal u zeggen. Ik probeer iets duidelijk te maken. En dit kleine geweer—ik heb het ingeschoten. En ik ben met geweren bezig geweest en heb ermee gerommeld van kleins af aan. Ik—ik hou van ze. En ik—ik had dit kleine model 75 tot ik er gewoon elke keer een eekhoorns oog op vijftig meter mee kon raken.

⁵⁶ En ik had een papier van de schietbaan daarginds ondertekend “dat negen kogels door hetzelfde gat werden geschoten op vijftig meter op een regenachtige, winderige dag.” En ik liet het ondertekenen en notarieel bekrachtigen. En dat was natuurlijk de Here Die me hielp dat te doen. Dat is ongebruikelijk.

⁵⁷ En ik begon op de eekhoorn te schieten. En ik ontdekte dat ik hem ergens anders raakte dan in het oog. En ik werd nerveus. Ik probeerde het opnieuw op papier en het wou het doel niet raken. Het zou het raken op, o, zes millimeter of twaalf millimeter, zoiets, op vijftig meter. Maar ik wist dat hij het beter dan dat kon. Ik deed alles aan het geweer dat ik maar wist te doen, en niets leek—leek het op orde te brengen.

⁵⁸ Dus ik pakte het in in de doos en stuurde het terug naar de Winchesterfabriek, om het na te laten kijken, om het opnieuw te laten inbedden. Ze schreven me een aardige brief die ik thuis in mijn dossier heb. En er stond—stond: “Eerwaarde Branham,” stond, “dat—dat geweer zal een groep geven van tweeënhalf centimeter op vijftig meter.” Stond: “Het is maar een model 75.” Stond: “Het is geen precisie-geweer. Het is slechts een kleine buks.” En stond: “U zult het nooit beter dan dat krijgen.” Nu, dat was de Winchesterfabriek die het geweer maakte, zei:

“Tweeënhalf centimeter, op vijftig meter,” en ik schoot negen gaten recht achter elkaar op vijftig meter.

⁵⁹ Nu, hier is mijn gedachte. Mijn vrouw zei: “Nu, kijk, Bill;” zij zei, “als die fabriek dat het geweer maakte alleen maar dat zal zeggen, en dat het niet beter dan dat zal doen, wie ben jij dan om te zeggen dat . . .”

⁶⁰ Ik zei: “Schat, hier is wat het is. Het maakt mij niet uit wat de fabriek zegt. Ik heb het het zien doen, en ik weet dat het het zal doen.”

⁶¹ En ik zat daar neer toen de andere broeders op eekhoorns schoten. Waar ze hen ook maar wilden raken was in orde—midden, achter of waar ook maar. En ik zat onder een boom en zat te huilen. Ik zei: “God, ik ben zo nerveus. Ik kan mezelf niet bij elkaar houden. Waarom hebt U mij zo’n kleine, nerveuze mens gemaakt?” En net . . .

⁶² Ik besef waar ik hier sta met de Bijbel vóór mij. En een stem, net zo duidelijk als u de mijne zou horen, zei: “U werd zo gemaakt voor een doel.”

Want totdat u—u weet dat dat geweer eenmaal midden in de roos zal raken, want . . . Als het één keer midden in de roos heeft geraakt, liever gezegd, zal het dat opnieuw doen. Het is hetzelfde geweer.

⁶³ Daarom zie ik het. Ziet u? Als door dit Woord te gehoorzamen, deze afstandszoeker te nemen, en het tot een plaats te brengen tot waar ik hetzelfde kan zien wat die apostelen zagen, hetzelfde Evangelie dat zij predikten; zal het dezelfde resultaten opleveren, want het deed het voor hen. Het zal het doelwit elke keer raken. Ongeacht wat de kerken zeggen en de mensen die het zo beweren, ik—ik weet dat het het zal doen. Want . . . En daar is waar ik naar wil kijken: dat Woord, om te zien dat het precies scherpgesteld staat, om dezelfde visie te zien die zij zagen. En het zal hetzelfde uitwerken als het voor hen deed. Het zal de zieken genezen. Het zal de doden opwekken. Het zal duivels uitwerpen. Het zal een glorieuze gemeente voortbrengen die bereid is hun getuigenis te bezegelen met hun eigen bloed als het nodig wordt om dat te doen. Want het hangt af van waar u naar kijkt.

⁶⁴ Nu, als ik had gekeken naar wat de Winchesterfabriek zei, die degene behoort te zijn die—die het geweer maakte, dan had ik naar hen geluisterd. Maar ik wist beter.

⁶⁵ Nu, als ik naar de kerk kijk en ze zeggen: “O, die dagen zijn voorbij en er bestaat niet zoiets als *dat*,” en, zie, ziet u waar u zou zijn? Het zou helemaal van het doel af zijn. Ziet u?

⁶⁶ Maar als Hij ooit God is, is Hij nog steeds God. Hij was altijd God en Hij kan niets anders zijn dan God. En Hij is God, eeuwig. Daarom willen we naar dat Doelwit kijken; niet naar

welk Doelwit de kerk op schiet, maar welk doelwit Christus op schiet.

67 “We kijken uit naar Christus om te verschijnen, dezelfde Jezus.” Hij zei, toen Hij op aarde was: “Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer; maar toch zult gij Mij zien, want Ik zal met u zijn, tot het einde van de wereld.” Diezelfde Die het Woord kon aansturen en het Woord zijn, en het regelrecht op het Doelwit afsturen— Diezelfde Here Jezus is hier vanmorgen in de vorm van de Heilige Geest om onze gedachten te leiden en Zijn Woord scherp te stellen op één ware en levende God, tot één doel, tot één doelstelling. En als we Hem het gewoon laten doen, zal Hij het Woord precies richten op een plaats dat zal bewijzen dat Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer. Het hangt ervan af waar u naar wilt kijken.

68 Wij moeten onze levens scherpstellen. Niet wat iemand anders zegt, maar onze levens scherpstellen op Hem. En Hij is het Woord. Ziet u? Als wij onze levens op één lijn krijgen met het Woord, dan worden het Woord en ons leven hetzelfde. Hij zei: “Als gij in Mij blijft en Mijn Woord in u, vraag dan wat u wilt. Het zal u gegeven worden. Voorwaar, Ik zeg u, als u tot deze berg zegt: ‘Word opgeheven,’ en niet twijfelt in uw hart, maar gelooft dat dat wat u hebt gezegd zal komen te geschieden, kunt u hebben wat u hebt gezegd.” O, tjonge! “Niet wat Ik heb gezegd; wat u hebt gezegd, kunt u hebben, want u en Hij worden dezelfde. Want de gezindheid die in Christus was, is in u. En de gezindheid die in Christus was, was om het Woord van de Vader te vervullen. En Hij was het Woord. Daar hebt u het. Dan staan u en het Woord samen scherp ingesteld. U wordt een levende eenheid van God. Hoe geweldig!

69 Er was een tijd toen de mens z'n zonden . . . Toen de mens zondigde voor God, stak hij een grote kloof over. Zoals een schrijver hier zei, “dat Hij in de laatste dagen verscheen tot redding voor diegenen die ernaar uitzien.” Nu, deze grote kloof, die de mens overstak, liet hem geen weg terug. Hij kon niet weer terugkomen omdat hij die scheiding tussen hem en God heeft overgestoken.

70 God, Die vol van genade en barmhartigheid is, nam een plaatsvervanger; en het was een lam of een dier dat werd geofferd, een plaatsvervangende dood. “Maar het bloed van stieren en geiten,” zoals het hier in Hebreeën staat, net even vóór waar ik las, “kan de zonde niet wegnemen.” Het bedekte alleen de zonde. Het was een verzoening, zeker, maar het bedekte alleen maar de zonde, want het sprak met een goed geweten, ernaar uitkijkend wanneer het Bloed zou komen om de zonde te reinigen, het af te scheiden, het voor altijd weg te doen.

71 Nu, toen Jezus kwam—Hij was niet slechts een man. Hij was niet slechts de derde persoon van de drie-eenheid. Hij—Hij was

God. Hij was God Zelf. Hij—Hij was Immanuël. En we worden in de Bijbel geleerd “dat wij gered zijn door het Bloed van God.” Toen God Zelf één van ons werd, Hij—Hij veranderde Zijn—Zijn—Zijn, wat Hij was. Hij verwisselde Zijn tent. Hij kwam neer, neerdalend uit Glorie, en werd mens. Daarom, geboren zonder seks, schiep Hij voor Zichzelf een lichaam waarin Hij Zelf leefde. Immanuël, God met ons vertegenwoordigd, het Woord vlees gemaakt onder ons, en leefde bij ons om vele zonen terug te verlossen tot God door het vergieten van dit Bloed.

⁷² Het lichaam, zeker, was Christus. Het was de Gezalfde. En als *Christus* “de Gezalfde” betekent en Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer en Hij is het Woord, dan is het Woord de zalving. “Als gij in Mij blijft en Mijn Woord in u, zeg dán wat u wilt.” Het is het Woord van God, het gezalfde Woord, dat is wat het doet.

⁷³ Nu, er was een tijd, zoals ik de opmerking heb gemaakt, dat een vrouw, toen ze een vlek kreeg op een—een wit stuk stof, zij. . . Er was geen manier om het eruit te krijgen. Ik herinner me toen mijn moeder vroeger zwarte koffie op vet deed om te proberen een vlek uit iets te krijgen. Ik herinner me een keer dat ze de oude fles terpentijn nam en de vlek eruit probeerde te wassen, kerosine, enzovoort, om de vlek uit een kledingstuk te verwijderen. Wel, je kon het gewoon niet goed verwijderen. Er bleef nog een spoor van over. Dat, in symbool, zou ik willen nemen als het bloed van bokken en schapen, enzovoort.

⁷⁴ Maar nu hebben ze een spul gemaakt dat bleekmiddel heet. En dat bleekmiddel, Chlorox, of wat het ook is, het is een bleekmiddel dat gefabriceerd is. En wat als ik vanmorgen een teil vol van dat bleekmiddel hier had staan en een—een klein oogdruppelaar met zwarte inkt erin? Laten we het even bestuderen. Wat is die zwarte inkt? Een groot deel ervan is water. Maar de kleur—waar kwam de kleur vandaan? De kleur moest begonnen zijn. We weten dat het een schepping is. Dus als het begon met een schepping moest het van een Schepper komen, voordat het een schepping kan zijn.

⁷⁵ Ik weet niet wat deze woorden betekenen. Ik zou het niet kunnen ontleden. Maar excuseert u de woorden die ik ga gebruiken, maar om iets duidelijk te maken. Wel, laten we zeggen, wel, wanneer het erin valt. . .

⁷⁶ Deze druppel inkt; nou, het was voor een reden. Die kleur werd die kleur voor een reden. Die ene druppel inkt kan uw doodvonnis ondertekenen, kan u naar de elektrische stoel sturen. Of die ene druppel inkt kan u vergeven van uw zonden. Het werd hier neergezet voor een doel. We moeten het gebruiken voor de juiste zaak.

⁷⁷ Maar, bijvoorbeeld, het is afgelopen. En laten we die ene druppel inkt in een teil vol bleekmiddel vallen. Wat gebeurt

ermee? U ziet niets gebeuren, maar er is geen kleur meer. De kleur breekt af. U weet niet waar het heen ging. Wel, het veranderde terug in zuren. Natuurlijk, het water is, de formule is H_2O , het keert terug, het water, terug naar het water dat in het bleekmiddel zit. Maar de chemische stof in dit bleekmiddel brak dat zo volledig af tot je er geen vlek meer van kunt vinden. Het is weg. Het brak uiteen in, stel dat het terugging naar zuren. Waar kwamen zuren vandaan? Het gaat verder terug, stel dat het van—van atomen kwam; welke . . . of moleculen. En welke moleculen? Moleculen van atomen, atomen naar elektronen, enzovoort en zo verder naarmate je doorgaat.

⁷⁸ Laten we erover nadenken. Toen het daarzo begon, stel dat het van een atoom kwam, of van een molecuul—stel dat molecuul vier-één maal molecuul zes-negen molecuul H maakte. Wat als het zes-acht was geweest in plaats van zes-negen? Het zou roze zijn geworden, in plaats van zwart. Iets moest het bepalen. Wat als het atoom maal vier maal zes maal elf was? Het zou . . . Als het zes in plaats van elf zou zijn geworden, zou het bruin zijn geweest. Ziet u? Het moest van ergens vandaan komen die het ontworpen heeft.

⁷⁹ Kijk uit het raam naar die palmboom. Wat is het? Het is vulkanische as met een leven erin. Kijk aan de overkant van de straat ervan; u ziet een eucalyptus. Wat is het? Vulkanische as met leven erin, een andere soort. Kijk, u ziet een roos. Wat is het? Vulkanische as met leven erin. Waar kwam de kleur vandaan? Denk er eens aan. Wel, wie heeft die bloem gekleurd? Daar staan twee bloemen van dezelfde soort, de ene is geel en de andere is rood. Allebei komen van een klein zaadje. En wat, waar kwam de kleurstof vandaan? Een deel ervan is groen, een deel wit, een deel rood, een deel geel—waar kwam de kleur vandaan? Dezelfde zon scheen op dezelfde plaats. Iets moet het bepalen. Het is een natuurlijke stof, dus moest het ergens een schepping hebben. Nu, kijk: dan, wat doet het? Het gaat helemaal terug naar het begin, naar een Schepper.

⁸⁰ Dan, als de zonde een vlek op een mens plaatste, en Mozes, door een schaap te offeren, de—de stem van God kon nemen . . .

“Ik zal Mijn Woorden in uw mond plaatsen.”

⁸¹ En hij liep daarheen met het Woord van God en zei: “Laat er vliegen zijn.” En er was nergens een vlieg. In minder dan vijf minuten, misschien, begon een oude groene vlieg rond te zoemen. En over tien minuten waren er misschien twee pond per vierkante meter. Wat was het? Het Woord van God in de mond van Zijn profeet. Het Woord van God is scheppend, maar het moet uit de juiste bron komen.

⁸² En dan, als God die man kon nemen en een weg daar kon overbruggen door het bloed van schapen en bokken en het Woord van God scheppend kon maken door de mond van een

mens, hoeveel te meer . . . niet alleen maar de scheppende . . . of de kracht van het offer van een stier of een bok. Maar het Bloed van Jezus Christus, dat wanneer zonde beleden is en in dat bleekmiddel van God valt, de eigen . . . Gods eigen scheppende manier van de vlek weg te nemen, zo ver dat het in de Zee van Vergetelheid wordt gedaan om niet meer herinnerd te worden.

⁸³ Wanneer een mens zijn zonden belijdt en in orde komt met God en God de zonde van deze belijdenis in het Bloed van Zijn eigen Bloed laat vallen en die zonde vergeeft en—en in die mens de oorspronkelijke Geest voor in de plaats stelt die daar had moeten zijn, Zijn eigen Geest, hem een zoon van God makend, hoeveel te meer zou de scheppende kracht van God in de gemeente moeten zijn! Ziet u? Het breekt elke muur van zonde af. Het breekt . . . af. Ziet u?

⁸⁴ Mensen vandaag proberen te zeggen: “Die woorden waren toen voor een ander tijdperk.” Dat is zo als u nog steeds van onder dat Bloed vandaan bent.

⁸⁵ Maar als u onder dat Bloed bent, blijft de kracht van God door Zijn Woord hetzelfde. Het moet hetzelfde zijn. Als Hij dat kon doen door het bloed van schapen en dieren, wat dan met het Bloed van Jezus Christus? Hoe het het zou kunnen doen!

⁸⁶ We moeten ons leven ermee in overeenstemming brengen en het scherp stellen op het Woord van God. Net zoals we dat zouden met een fotocamera of de juiste scherpte-instelling proberen te krijgen voordat we 'm maken, en dan krijgen we het echte, ware beeld. Dat is wat we willen doen, om ons leven scherp te stellen op Jezus Christus, zodat Christus en u dezelfde Persoon worden. U bent een zoon tot God aangenomen door het Bloed van de rechtvaardige Jezus Christus.

⁸⁷ Dan zou de gemeente voorwaarts gaan zonder wrijving, zonder kwetsing, zonder schade, zonder—zonder twijfels, zonder gewetensbezwaren, zonder wrijving. Ze zou bewegen in de kracht van het Woord van God en elke goddelijke zegen manifesteren die God haar beloofde, als het dat maar zou doen.

⁸⁸ We moeten zo onze levens doen, en dan Hem zien en Hem alleen zien; niet een of andere bisschop, een of andere grote man of iets dat we als voorbeeld nemen, maar wij kijken naar Jezus Christus. Niet een of andere organisatie, niet een of andere paus of—of een of andere aartsbisschop van Canterbury of een of andere “goddelijke man” die we zo noemen op aarde. Maar wij moeten naar Jezus Christus kijken. Hij is het Woord. En de enig- . . .

⁸⁹ Abraham, toen hij werd gevraagd in een vreemd land te vertoeven, en naar de belofte te kijken, twijfelde hij nooit aan de belofte.

De Christen kijkt naar het onzichtbare.

⁹⁰ Onthoud, u bent toegerust met vijf zintuigen. Een ervan is gezichtsvermogen. Maar ik zal u bewijzen dat uw gezichtsvermogen niet alles ziet. Hier vanmorgen in deze zaal op dit moment zijn er levende vertegenwoordigingen van wezens, in deze zaal. Er zijn levende stemmen in deze zaal. Als u dat niet, zet dan de televisie aan en kijk of er geen mensen zijn, helemaal aan de andere kant van het land, die vertegenwoordigd worden, hier in deze zaal vanmorgen. Hun lichamen en hun wezens gaan door deze zaal heen. Is dat waar? Waarom? De enige manier waarop u het ooit zult weten, is een zender—om het op te pikken en uit te zenden naar werkelijkheid.

⁹¹ En de enige manier waarop de gemeente ooit zal weten dat Jezus Christus Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer is in die zender te komen, het Bloed, dat onze zonden van ons uitzendt en ons over die kloof brengt in de tegenwoordigheid van God, zonen van God zijnde, waarin Hij Zich vertegenwoordigt. O, wat een geweldig iets! Als we dáár vanmorgen naar zouden kijken, zouden we de verschillen vergeten van de dingen die vandaag in de wereld zijn en de dingen waar andere mensen naar kijken en de grote aantallen enzovoort. “We kijken naar Jezus Christus, Die de Auteur en Voleinder van ons geloof is.”

⁹² Nu, onthoud: de hele Christelijke wapenrusting is bovennatuurlijk; als u een Christen bent.

⁹³ U zegt: “Zien is geloven.” U kunt nooit een Christen zijn als u dat gelooft.

⁹⁴ “Want geloof is de vaste grond van dingen die men hoopt, het bewijs van zaken die men niet ziet.” U kunt geen Christen zijn en de zaak moeten zien. De hele wapenrusting van God is bovennatuurlijk. Liefde, vreugde, vrede, geloof, lankmoedigheid, goedheid, zachtmoedigheid, vriendelijkheid en de Heilige Geest—het is allemaal ongezien. En de Christen kijkt niet naar wat hij ziet met zijn ogen. Hij kijkt naar wat hij ziet met zijn geloof.

⁹⁵ En zijn geloof kan slechts op één ding gebaseerd zijn, dat is het Woord. Amen. Nu voel ik me als een juichende Baptist. Ja meneer. Ziet u? Wanneer u tot dat Woord komt, dát is de levende zaak. Dat is het Woord. Wanneer uw gedachten en ogen enkel gericht kunnen zijn op dat Woord en dat scherp in beeld stellen totdat u precies ziet wat God aan het doen is; wat een geweldig iets.

⁹⁶ Abraham zag het. Ziet u? Hij keek niet naar enige van de misvattingen van de belofte. Wat als hij had gekeken en gezegd: “Hier ben ik vijfenzeventig jaar oud. En *zulk en zulk* een stem sprak tot mij en zei dat ik een baby zou krijgen bij mijn vrouw. Zij is vijfenzestig jaar oud, ongeveer vijftien, twintig jaar voorbij de menopauze”? Wat zou hij hebben gedaan? Maar wat deed hij? Hij besteedde helemaal geen aandacht aan wat de natuurlijke dingen

waren. Hij keek naar wat God zei. Het werd zo'n werkelijkheid voor hem tot hij niets anders zag dan wat God zei. Hij verliet zijn huis. Hij scheidde zich af, van alle ongeloof, alles wat hem zou proberen weg te trekken. Hij scheidde zich af zodat hij alleen kon wandelen.

⁹⁷ Dat is wat elke oprechte gelovige moet doen. U afscheiden van deze twijfelaars en ongelovigen, en met Christus wandelen. Het—het is leven voor u.

⁹⁸ En Abraham deed zoiets. En vijftienvintig jaar later vinden we dat hij nog steeds dezelfde belofte gelooft. Waarom? Hij had zijn—zijn gedachten scherp gesteld op de wil van God, door het Woord van God, en geloofde het.

⁹⁹ Als wij onszelf scherp kunnen stellen op het plan van God, op wat God voor ons wil en wat God ons beloofde en al het andere met rust laten. Hoe lang het ook duurt, blijf gewoon geloven.

¹⁰⁰ Romeinen 4, hier, vinden we in Romeinen 4:14. Er staat: “En hij wankelde niet aan de belofte van God, door ongeloof.” Hij liet ongeloof hem helemaal niet besmetten. Hij keek naar één ding, dat was de stem die tot hem sprak.

¹⁰¹ Dat is wat de gemeente vandaag behoort te doen. Naar dat ene ding kijken, de stem, het Woord van God dat tot ons spreekt. Kerken en mensen kunnen op elke willekeurige manier ook spreken. Maar kijk naar de stem. Waar kijken we naar?

¹⁰² Hij keek naar de stem die tot hem sprak. “Hij noemde alles in tegenspraak met die stem alsof het er niet was.” En toch, materieel gesproken, was het even ver buiten focus gesteld met de wereld als Noachs tijd was. Het was even ver buiten focus.

¹⁰³ Want, waarom? In Noachs tijd konden ze niet bewijzen dat er daarboven regen was. Maar Noach wist dat als God dat zei, Hij in staat was daarboven regen te plaatsen.

¹⁰⁴ Abraham wist dat zijn—zijn lichaam zo goed als dood was, maar hij heeft zijn eigen lichaam niet aangemerkt. Hij nam de verstorven schoot van Sara niet in aanmerking. Een jong meisje—hij was met zijn halfzus getrouwd—had al die jaren met haar geleefd. En nu is ze negentig jaar oud en hij is honderd jaar oud. Maar daar dacht hij niet eens aan. Dat kwam niet eens in zijn gedachten op. Waarom? Hij had al het ongeloof eruit gefocust. O, glorie!

¹⁰⁵ Dat is wat de gemeente behoort te doen. Dat is wat elk lid van de gemeente behoort te doen; zou alle twijfel uit u weg moeten focussen. Kijk alleen naar dat Woord. Het beloofde het. God zei het. Het moet zo zijn.

¹⁰⁶ De Bijbel zei: “Tegen hoop, geloofde hij in hoop. En hij wankelde niet aan de belofte van God door ongeloof, maar was sterk, God de eer gevende.” Elke dag werd hij sterker, omdat het wonder groter zou zijn.

107 Soms kunnen we niet van de ene avond naar de andere wachten. Soms kunnen we niet wachten van de ene opwekking naar de andere. We moeten eruit gaan en verstrikt raken met de dingen van de wereld. Wat zouden we ons moeten schamen.

108 Voordat we hier komen om te belijden en in dat Bloed van Jezus te komen dat ons reinigt van alle zonde zouden we onszelf scherp moeten stellen om die ene ware levende God daar te zien staan Die de belofte deed “dat hemelen en aarde voorbij zullen gaan, maar Zijn Woord niet kan falen.” Daarop blijven staan, dan wordt u niet heen en weer geslingerd door winden van leer, meegesleurd van plaats tot plaats, van het kastje naar de muur.

109 Maar u weet waar u staat omdat u op scherp bent ingesteld met God. U ziet uw eigen leven dat doel raken net zoals die apostelen deden. U leeft zoals zij leefden. U werd gedoopt op de wijze dat zij dat waren. U ziet dezelfde resultaten die zij zagen. U ziet het in u werken. U staat zuiver ingesteld. Het maakt me niet uit wat de fabriek zegt en wat de denominaties zeggen. U staat zuiver ingesteld, want u weet dat u het doel raakt. Amen. Dan weet u waar u staat. 't Hangt ervan af waar u naar kijkt. Als u naar iemand anders kijkt, zult u elke willekeurige kant opgaan. Elk zuchtje wind zal u van het doelwit wegblazen. Maar, o, u kunt niet van het doelwit worden weggeblazen als u zuiver staat ingesteld. Dat is alles. Er is niets dat het zal stoppen. God brengt het naar zijn. . .

110 Net als Davids kleine steentje in de slinger: het ging regelrecht naar zijn bestemming.

111 Zo zullen uw gebeden rechtstreeks naar hun bestemming gaan, want ze worden aangeboden in het Bloed van Jezus Christus dat u reinigt. Er is nergens een zonde of een vlek op u. Dat is juist. Die kan er niet zijn. Zolang die Chlorox tussen mij en God staat, hoe zal Hij mijn zonde gaan zien? Hoe kan Hij het doen?

112 Als ik een zonde bega, is het niet opzettelijk. “Wie opzettelijk zondigt nadat hij de kennis der waarheid ontvangt.” Maar er is geen opzettelijke zonde; toch zondigt u. Maar u doet het niet opzettelijk, want in uw hart bedoelt u niet die dingen te doen.

113 Maar wanneer u het opzettelijk doet, is het anders; dan denk ik dat u daar in de eerste plaats niet was.

114 Nu, waar het om gaat, is tot een plaats komen waar heel de smet van zonde wordt gewegwassen. Dan staat u verlost door het Bloed van het Lam. U bent een Adam zoals hij was voordat hij viel. U bent een zoon van God, gewassen in het Bloed van Gods eigen Bloed.

115 Het was bloed dat een kind voortbrengt. Het was alleen bloed alleen. Het bloed komt van het mannelijk geslacht. Het bloed komt van de man. De vrouw, zij produceert het ei, het vulsel.

Maar de man is de hemoglobine, en van daar komt de kiem. En in de kiem is waar . . . is waar het leven ligt.

¹¹⁶ En het leven komt niet door belijdenis in een of andere kerk of een of andere geloofsbelijdenis of een of andere document. Maar het leven komt wanneer u wedergeboren bent door het Bloed van Jezus Christus, de—de kiem. “De—de werken die Ik doe zult gij ook doen. Hij die in Mij gelooft, al ware hij gestorven, toch zal hij leven. Een ieder die leeft en in Mij gelooft zal nimmer sterven.” Daar is dat leven, van God, als een zoon van God, geboren door het Bloed van God. En u bent . . . Dezelfde Heilige Geest Die deze Bijbel schreef, zal het regelrecht weer in u scherpstellen. Er is geen denominatie of geloofsbelijdenis die dat kan doen. Alleen God Zelf kan een vat krijgen op de camera van uw ogen en u laten zien wat God is, en wat Zijn doel is. Ja meneer. Zeker.

¹¹⁷ Nu, we komen erachter . . . Mozes. We komen erachter, later, dat hij—hij bouwde . . . Hij zag Israël. Mozes, de grote profeet, hij keek uit de ramen. Hij werd grootgebracht aan het hof van Farao. En hij keek uit het raam en hij zag een stel modderkruipers. Er was niets dan halfgeklede mensen, met zweepslagen op hun rug, geen enkele manier om ooit bevrijd te worden. Maar Mozes kende het Woord van God en hij keek op hen als een beloofd volk. Hij keek naar ze als een volk dat een belofte had. Ongeacht hoezeer de wereld die dag op ze neerkeek als een stel modderkruipers of slaven, hij keek naar ze als een volk dat een belofte had.

¹¹⁸ Farao keek naar ze vanuit hetzelfde raam, maar hij zag slaven.

¹¹⁹ Mozes zag de overwinning. Waarom? Hij had zich scherp ingesteld. Hoewel hij een prins was, hoewel erfgenaam van de troon van Egypte, wendde hij zijn blik af van de begeerte van de wereld. Hij wendde zijn blik af van de schoonheid en macht die hij binnen zijn eigen mogelijkheden had om te ontvangen. Hij zette dat uit beeld totdat hij een gezegend volk daar zag door de belofte van God. Hij stelde zich op scherp in omdat hij wist dat God Abraham beloofde dat Hij Zijn volk zou bezoeken. En hij wist dat hij opgewekt was voor dat doel, en hij zette het allemaal buiten beeld.

¹²⁰ Farao had dit potentieel niet. Hij werd het aangeboden, maar weigerde het. En toen hij het weigerde, toen kon hij niet focussen.

¹²¹ Geen mens, nadat hij het Woord van God heeft afgewezen, kan zich er ooit op scherp instellen, omdat u het Woord weigert dat u in relatie met Christus brengt. Dat is juist. Dus . . .

¹²² Maar Mozes keek uit dit raam, hij geloofde het. Waarom? Mozes keek door geloof. Dat is hoe Mozes keek.

¹²³ Nu, luister heel aandachtig naar deze opmerking. Geloof! Nu, vergeet niet om dit nu te krijgen. Geloof is ontworpen om te zien wat God wil en wenst. Er is geen kennis die dat kan doen.

Geloof alleen is ontworpen en aan het menselijk ras gegeven om erachter te komen wat de wil van God is.

124 En neemt u uw geloof dat u hebt, en stemt het niet overeen met het Woord, laat het dan met rust. U hebt het verkeerde geloof.

125 Maar wanneer uw door God gegeven geloof u met het Woord van God instelt, staat u direct op één lijn en scherpgesteld. O, tjonge! God, helpe ons, dit uur, geweldige uur waarin we leven. Geloof, ontworpen om te zien wat God wil! Hoe ziet u het? Door de camera van Zijn Woord, Zijn belofte. *Dit* is een volledige openbaring van Jezus Christus.

126 Dan, wanneer het geloof dat in u is, u focust naar dit Woord, bent u weg gefocust van alle denominaties en geloofsbelijdenissen en alles. U bent regelrecht gefocust op het Woord van God. U staat zuiver scherpgesteld. Het enige dat nodig is, is een kleine aanraking. AMEN. Dat gebed vliegt regelrecht in de tegenwoordigheid van God, want er is niets om het tegen te houden. Ja. Dat is wat het doet, wanneer u zuiver met God staat afgesteld, gefocust staat, dan kijkt u naar het doelwit.

127 U kijkt niet naar wat iemand anders zegt: “*Dit* kan niet gebeuren en *dit* kan niet gebeuren.”

128 U kijkt naar wat u weet dat ook gebeurd is. Kijk op uw doelwit. U ziet waar zij het raakten. Als zij het in die dag raakten—Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Stel al die geloofsbelijdenissen en dingen waarin u verstrikt bent geraakt buiten focus. Kom regelrecht terug naar het Woord en belijd dan uw ongelooft en laat God Zijn Heilige Geest nemen en uw vizier rechtstreeks op Jezus Christus richten. We kijken dan naar Hem, niet naar wat iemand anders zegt.

129 Zelfs niet naar wat de dokter zegt, hoe goed het ook moge zijn. Hij heeft zijn plaats. De kerk, zo goed als . . . Het haar plaats heeft. Dat ontkennen we niet. Maar het heeft, alles heeft z'n plaats. Het zal afvuren, maar het zal het doelwit niet raken.

130 “Alleen hen die uitzien naar Christus ten tweede male.” Dat is de roos. Het hangt ervan af waar u naar kijkt. Ja.

131 Nu, vandaag; ziet u: geloof is ontworpen om dit te doen. Hetzelfde geloof vandaag ziet dezelfde zaak. Een geloof van de gemeente vandaag zou hetzelfde programma van God moeten zien. Ik wil dat u, mis dit nu niet. De gemeente vandaag, die door God geroepen is, zal zeker het programma van God zien, want het programma van God staat *Hier* geschreven, de Blauwdruk. En de Heilige Geest, door geloof, is Degene Die het leest en het in elkaar zet.

132 Hoe kan een man dan zeggen dat hij vervuld is met de Heilige Geest, en de Heilige Geest een bepaalde manier iets zegt te doen in de Bijbel, en deze man komt langs en zegt: “O, wel, dat is

fanatisme.” Zou de Heilige Geest de ware Heilige Geest kunnen zijn en Zijn eigen Woord kunnen ontkennen? [Samenkomst zegt: “Nee.”—Red.] Nee. Hij moet bij het Woord blijven omdat het God is. Ziet u?

¹³³ Waar kijkt u naar? Wat ziet u? We moeten Jezus zien. En de enige manier waarop wij Jezus zien, is het Woord te zien. *Dit* is het—het natuurlijke symbool van de Geest. Weet u wat ik bedoel? Het is de letter die de Geest levend maakt. Ziet u? Dat is de letter die . . . en de Geest maakt deze letter levend en maakt het tot een werkelijkheid. Ja.

¹³⁴ Mozes keek door geloof. En de man vandaag die Gods programma ziet, doet hetzelfde, kijkt door geloof.

¹³⁵ Mozes, later, zag deze geweldige zaak. Toen de mensen in moeilijkheden kwamen, wat deed hij? Hij maakte een slang van koper, zette hem op een paal. En zei, toen ze door slangen werden gebeten, vanwege hun ongeloof, dat: “Wie ook naar deze slang keek, leefde.” Merk op. De man die gewoon kwam en keek . . .

¹³⁶ Nu, de stok, de paal waar hij op zat, was een stuk van een boom die daar in de wildernis was omgehakt, waarschijnlijk een stuk mesquitehout of—of iets dat u hier zou hebben, ijzerhout, of wat het ook mocht zijn. Het was afgescheiden van zijn natuurlijke groei. Het was dood in zichzelf. Het koper was waarschijnlijk een stuk van helmen van de Romeinen of—of iets dat ze ter hergebruik hadden genomen. Het werd gegoten en bewerkt en tot een slang gemaakt.

¹³⁷ Als mensen daarheen kwamen, gewoon als afgod, om naar die slang te kijken, ontvingen ze niets.

¹³⁸ Maar toen de ware gelovige daarheen kwam en naar die slang keek, met de geestelijk geopenbaarde waarheid . . . Die slang zelf, doordat hij in de vorm van een slang was, vertegenwoordigde het zonde reeds veroordeeld. Zij zagen zonde, hun ongeloof, al onder het oordeel, van de slang vanaf de hof van Eden. En de slang was gemaakt van koper, wat goddelijk oordeel betekent. Ziet u?

¹³⁹ Het altaar was gemaakt van koper, koperen altaar, waarop het offer werd geofferd; koper, goddelijk oordeel.

¹⁴⁰ De grote profeet, Elia, toen hij omhoog naar de hemel keek in de dagen van zijn bediening, de drie en een half jaar, en er was geen—helemaal geen water. Hij zei: “De hemel ziet eruit als koper.” Wat was het? Goddelijk oordeel over een niet gelovend land betreffende de boodschap van God, dat hun geloof zo zwak was dat ze het in die dag niet konden zien.

¹⁴¹ Ik vraag me af, vandaag, als wij al de waterstof- en zuurstof- en de bommen zien en de dingen die we hebben vervaardigd, vraag me af of we geen natie zien, een tijd, die op koper lijkt. Het is goddelijk oordeel.

142 We zijn zo—zo diepzinnig geworden in onze intellectualiteit. We hebben onze kinderen opgeleid tot we een stel Ricky's hebben gekregen. En we hebben, wat we hebben, zelfs onze kerken en dergelijke. En onze jongens die naar seminaries gaan en die hier komen en daarheen gaan en wat PhD en LLD leren. Laat me u iets zeggen. Elke keer als hij er een krijgt, raakt hij verder en verder bij God vandaan.

143 God is zo eenvoudig. De reden dat de mens God niet kan vinden: hij wordt niet eenvoudig genoeg.

Iemand zei: "Broeder Branham, hoe ziet u visioenen?"

144 Ik ben het niet. Ziet u? U—u moet uzelf buiten beeld krijgen. God deed een belofte. God moet bij die belofte blijven. Maar u moet eenvoudig genoeg zijn om uzelf uit de weg te krijgen.

145 Iemand zei: "Dit zou een geweldige man zijn als hij een LLD-graad van onze hogeschool had." Als hij dat doet, gaat hij gewoon een kloof verder bij God vandaan.

146 "De mens vandaag kan een bericht sturen," zei ik, "naar de maan, maar hij loopt over een grasspriet die hij niet zou kunnen uitleggen als hij dat moest." God is verborgen in eenvoud. Ziet u? U kunt niet eenvoudig genoeg worden. Krijgt een man een opleiding, voor u het weet is hij zo groot dat hij zich niet kan vernederen.

147 En God is zó groot dat Hij Zich vernedert en Zich verbergt voor de zondaar. Jezus dankte God ervoor. Hij zei: "Ik dank U, Vader, Schepper van hemelen en aarde, dat Gij dit verborgen hebt voor de wijzen en verstandigen en het zal openbaren aan kinderkens die willen leren." De weg om God te kennen is eenvoudig te worden. De weg naar boven is naar beneden.

148 Welke kant is de noord- of zuidpool? U staat in de ruimte. Ziet u?

149 De weg naar boven is naar beneden. "Wie zich vernedert, zal verhoogd worden. Wie zich verheft, zal vernederd worden." Ziet u? We moeten ons vernederen, niet proberen te veel te weten.

150 Slechts één ding weten. Wend uw blik van al het andere af en kijk naar Christus. Als u niet weet hoe u uw naam moet schrijven, dat heeft er niet één ding mee te maken. Stem uw hart gewoon op Christus af, en Zijn wil, en let op wat er gebeurt. Ja. Zeker.

151 Nu, velen kwamen daar en zagen, zeiden: "Daar staat een geweldige slang. Mensen gaan daarheen en worden genezen door naar de slang te kijken. Misschien kunnen we beter het gezin meenemen en erheen gaan."

152 U hoort zulke dingen vandaag. "Er is een grote genezer die naar de stad komt. En hij, daar, we zullen er allemaal heen gaan en genezen worden." Nu, wanneer u zo denkt, hebt u zeker uw camera onscherp ingesteld. Ja meneer.

153 Stel het in op Jezus en Hem alleen. Kijk naar Hem en u zult zien wat Gods doel is.

154 Nu, toen die Hebreëer daar aankwam en naar die koperen slang keek, en zei: “Dat koper, die slang, betekent zonde die reeds veroordeeld is. Koper is goddelijke oordeel erop, en God heeft mijn zonden geoordeeld. En—en ik ben. . . Door deze koperen slang, het vertegenwoordigt iets dat komen gaat, zonde die reeds geoordeeld is. Ik ben vrij.” Hij werd genezen. Dat is juist.

155 En vandaag, Jezus zei in Johannes 3:14: “Zoals Mozes de koperen slang in de woestijn verhoogde, zo moet de Zoon des mensen verhoogd worden.” Als u naar Hem kunt opzien, niet als een kerkmens, niet als een profeet, niet als gewoon een goed mens, niet als een derde persoon van een drie-eenheid of zoiets. Als u naar Hem kunt opzien als Immanuël Zelf zijnde, Die neerkwam en Zijn leven gaf. En verhoogd werd: “Opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven hebbe.”

156 Als u uw camera kunt scherpstellen totdat u dat ziet en weten dat het het leven van God Zelf kostte, toen Hij hier Zijn leven maakte. Hoefde het niet op te geven. Hij legde het neer uit vrije wil. Hij was God. Hij hoefde niet te sterven, maar Hij deed het, vrijelijk, gaf Zijn eigen leven, opdat Hij zonen tot Zich zou mogen brengen, zodat Zijn werk zou mogen doorgaan. “De werken die Ik doe,” Johannes 14:12, “de werken die Ik doe, zult u ook doen.” Als de dingen zo zouden kunnen worden gedaan en u Hem kunt zien en Hem alleen kunt zien, dan zult u uw camera scherpgesteld krijgen, ziet u, naar een plaats waar God u kan gebruiken. Zeker.

157 Nu, als u er gewoon naar kijkt en zegt: “Ik heb een klein kruisbeeld in mijn auto hangen. Ik heb er één bij mij thuis, een kruis.” Dat is in orde. Maar dat is niet wat het is. Dat is niet waar Hij het over heeft.

158 U moet zien dat God weet dat u een zondaar bent. En dat u uw zonden hebt beleden en God uw ongerechtigheid op Hem heeft gelegd, op Hemzelf, en een mens werd. Hij kruise Zijn element en daalde af van God te zijn om mens te zijn opdat Hij zou kunnen sterven in uw plaats om Zichzelf voor u te geven. En u hebt uw zonde beleden. En geen gefabriceerde Chlorox. Maar een—een kracht van God die Bloed werd gemaakt opdat Hij uw zondige bloed door seksueel verlangen kon wegnemen en u een vrije man en vrouw van God kon maken. Daar hebt u het.

159 Waar kijkt u naar? U zegt: “O, ik behoor tot de Assemblies of God. Ik behoor tot de Verenigde Pinkstergemeenten. Ik behoor tot de Methodisten, de Baptisten.” U focust uzelf nog steeds erbij vandaan.

160 Stel uzelf in op Jezus Christus. Amen. Hoor het antwoord terugkomen: “Al uw zonden, die vele waren, zijn allemaal vergeven.” Wees vol- . . .

161 Wees volhardend, zoals de kleine Syro-Fenicische vrouw. Ongeacht hoeveel teleurstellingen ze had toen ze er kwam, ze had haarzelf er nog steeds op ingesteld dat dat God was. En ze kwam naar Hem toe en kreeg waar ze om vroeg omdat ze haar focus goed had. Ze had het, ongeacht hoeveel windstoten er kwamen en zeggend: “De dagen van wonderen zijn voorbij. Uw man zal u verlaten.” Dat deerde haar niet in het minst. Die kogel ging recht op zijn doel af. Amen. Kunnen we ons instellen op . . .

162 [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . tijd. Dan zien we uit naar Hem om te komen; dat is degene die gaat. O, tjonge! Ziet u, u moet de doelstelling vatten. U moet te weten komen wat is.

163 Kijk naar de Schaapspoort. Daar waren mensen. God heeft altijd een weg gehad voor de mens om naar redding te kijken. Die koperen slang, de mensen moesten ernaar kijken. Dat klopt. En bij de Schaapspoort, ze moesten ernaar kijken. Die mensen zaten daar.

164 Laten we indenken dat het een ziekenhuis was. Er waren vele zieken en aangevochtenen. Er waren duizenden, menigten, die daar lagen, zoals een ziekenhuis vandaag. Tedere handen van hun geliefden wachtten op hen, precies zoals ze dat vandaag in een ziekenhuis zouden doen.

165 Ze waren aan het wachten. Hun ogen keken naar dat water. Er waren vijf portieken, waar de Schaapspoort was. Bij de . . . Het is buiten Jeruzalem, en daar, of deze poort. En toen, wanneer hij binnenkwam, keek hij. Er moest iets bovennatuurlijks gebeuren. En zodra dat bovennatuurlijke gebeurde, snelden ze ernaartoe!

166 Kijk naar de kerk vandaag. God wil dat we uitkijken naar het bovennatuurlijke, wanneer Zijn Woord wordt gemanifesteerd en betuigd. Nu rennen we ervan weg omdat het niet verbonden is met onze organisaties. Ziet u?

167 Bij de Schaapspoort keken ze uit naar het bovennatuurlijke om te bewegen. God heeft altijd door Zijn volk bewogen door bovennatuurlijke betuiging van Zijn belofte. Hij beloofde dat Hij het zou doen. Toen zij die belofte begonnen zagen te bewegen, in het bovennatuurlijke, sprongen ze er regelrecht in en namen het.

168 Vandaag, zelfs nu, is de Heilige Geest, de bovennatuurlijke kracht van God, op de aarde, aan het bewegen, en laat dingen zien. En mensen rennen ervan weg in plaats van erin te komen, het Woord vleesgemaakt en betuigd, precies de dingen die Hij deed en beloofde dat wij zouden doen, doet dezelfde dingen. En als het niet verbonden is met onze groepen, hebben we er niets mee te maken. Dat is juist.

169 Jezus ging en vond één persoon in de hele kerk. U zegt: “Geneest God allen?” Nee meneer.

170 En de Pinksterbroeders, laat me u dit voorleggen. U ziet uit naar een tijd die komt van wanneer er mannen op de aarde zullen

opstaan en naar ziekenhuizen zullen gaan en hen bevrijden, en zegt dat het hele ziekenhuis eruit gaat. Laat u nooit op die manier misleidt worden. Als u mij gelooft; geloof dat dat een leugen is. Het werd nooit gedaan. Toen Jezus . . .

171 Laten we zeggen dat dat een ziekenhuis was. Hij ging daar binnen door de leiding van de Geest. Hij vond één man waarvan Hij wist dat hij klaar was. En Hij sprak tot die man. En vertelde hem het geheim van zijn leven, vertelde het hem daar.

172 Hij was niet, niet, in staat te lopen. Hij kon lopen. Iemand kon hem voor zijn door te rennen. Hij zei: “Wanneer ik kom, stapt een ander voor me uit.” Ziet u? Hij was niet blind, noch was hij doof, noch was hij stom. Hij was niet kreupel. Hij had een soort achterlijke ziekte; het zou hem niet doden. Hij had het achtendertig jaar. En hij zou daar proberen te komen en iemand die wat beter af was dan hem zou erin stappen en dan was de kracht van de engel weg.

173 We gaan er vandaag en vinden een man van God, geleid door de Geest van God, ziet een visioen, gaat en doet zoiets en ze zeggen: “Wel, hier is Jones, zit op de hoek. Laat me jullie genezers hem zien genezen.”

174 Ziet u diezelfde oude duivel, die tegen Jezus zei, met een lap om Zijn ogen gewikkeld? En zei . . . Sloeg Hem op het hoofd met een stok. En zei . . . Gaven de stok door van de ene hand naar de andere. Zeiden: “Vertel ons wie U sloeg. We zullen dan geloven dat U een profeet bent.”

175 Wel, voor de wereld ooit begon wist Hij wie die stok in zijn hand had. Hij speelde voor niemand clown. Hij deed precies wat de wil van God was. De gemeente zal hetzelfde doen. Ziet u?

176 De Schaapspoort; maar ze keken ergens naar uit. Ze keken uit naar iets.

177 Nu, als zij zeiden: “Och, nou, we zullen erheen gaan en zien wat de rest van hen doet. We zullen zien of dat er bovennatuurlijk uitziet.” Zij hebben nooit iets gekregen.

178 Maar het is die man die naar voren moest dringen, niet achteraan bleef zitten, maar vooraan; die man die wachtte op de altaaroproep, die man die wachtte om iets bovennatuurlijks te zien.

179 Zoals deze man hier, broeder Williams z’n zoon—opgegroeid in een Pinkstergezin. Maar nog, op een keer toen hij in een samenkomst stond, waar zijn vader zich geleid voelde om hem heen te sturen— en daar, die jonge kerel die daar stond en hij de bovennatuurlijke hand van God zag, snel werd hij een Christen. Hij was klaar het te aanvaarden, want hij zag het bewegen van het water. Hij wist dat er iets bovennatuurlijks was.

180 't Is niet "lid worden van een kerk, de handen schudden en een miljoen meer in '44, of een nieuwe kerk, een nieuw gebouw of een nieuw iets."

181 Het was een nieuw leven, dat kwam door een bovennatuurlijke beweging, dat ze ernaar uitzagen dat het zou gebeuren. Ze wisten dat elk bepaald seizoen; kwamen er toen heen en ze wachtten.

182 Nu, als het niet de hele tijd gebeurt en we boven op het huis staan te springen, voelen we: "Wel, we zullen deze kerk verlaten. Het is afgekoeld." Wat een onzin! Hoe we niet kunnen wachten! Abraham had niet gewacht. . . Hij had niet gedacht dat God was afgekoeld. Hij wachtte vijftientig jaar, toen zag hij de hand van God bewegen.

183 Ze wachtten bij de Schaapspoort van maand tot maand, voor hoe lang het ook was, op die ene bovennatuurlijke verroering. Maar ze zagen ernaar uit. O, tjonge! Zij zagen ernaar uit!

184 En vandaag hebben we die visie verloren, Pinksteren. We hebben iets verloren. Laten we naar Christus kijken. Onze denominaties hebben zich verspreid tot ze ver weg is gegaan en nu vechten we en proberen meer en grotere kerken te krijgen en hogere klassen en beter opgeleide predikers en dergelijke. En wat hebben we gekregen? We zijn weggegaan van datgene waar God ons vertelde naar te kijken. Waar kijkt u naar?

Kijk en leef. Dat is wat we moeten doen, als we verwachten te leven.

185 Anderen hebben hen misschien uitgelachen, gezegd hebben: "Dat stelletje heilige-rollers daarginds bij die poel. Nou, ze zeggen dat er een. . . Nou, het is niets anders dan de wind. Nou, de wind komt neer, blaast het water terug."

186 Niet voor hen. Het was de engel van genade. Het was de engel van genezing. En ik geloof dat het de engel was; hoewel het zo eenvoudig lijkt. Maar ziet u, God verbergt Zich in eenvoud.

187 Ik heb gehad dat ze naar de samenkomst kwamen, zeiden: "Broeder Branham, ik wist niet dat u een heilige-roller was. Want ik merkte die hele groep op aan het schreeuwen en huilen en tekeergaan terwijl u aan het spreken was, 'amen' roepen enzovoort. Wel, dat is niets dan emotie." Dat is het misschien voor u die niet gelooft.

188 Maar voor wij die geproefd hebben van de goede dingen van God; wij die weten wat de Heilige Geest is!

189 U zegt: "Die mensen die in tongen spreken brabbelen gewoon iets. Ze zijn gewoon. . . Het is alleen intellectueel. Het is alleen iets opgewerkt." Of dat iemand zegt. . . Dat is het misschien voor u.

190 Maar voor diegene waarop het valt, het is anders voor hem. Ja meneer. Ja meneer.

191 U zegt: “Welnu, u weet wel, het is gewoon de dag van . . . Dat is, dat spul. Er is—er is . . . Wel, mensen zullen dat niet geloven.”

192 Dat zal de echte beweging van God niet in het minst tegenhouden. Jezus kwam te midden van ongelof, maar het hield Hem nooit in het minst tegen. Hij ging gewoon door.

193 De mensen vandaag, ongeacht hoeveel ze proberen te zeggen dat het fanatisme is, de mensen gaan toch door met het te geloven. Ze kunnen het niet uitleggen. Ze weten niet wat het is. Ze weten, ze hebben een idee van wat het is.

194 Zoals Benjamin Franklin met een vlieger in zijn hand; hij zei: “Ik heb het. Ik heb het. Ik heb het.” Hij wist dat hij iets had.

195 Zo ook deze man en vrouw die misschien niet in staat zijn u te vertellen wat atomen zijn, hoeveel moleculen er in een atoom zitten, maar ze weten dat ze de Heilige Geest hebben. Want, waarom? Ze stemden het af met het Woord van God, wat Petrus zei op de dag van Pinksteren. “Bekeert u een ieder van u en worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus voor de vergeving van uw zonden en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.” Wanneer die beleden zonde in dat Bloed valt, is alle Bloed vergeven. Het Bloed vergeeft de zonde en een mens staat als een zoon van God. Amen.

196 Dan staat hij zuiver scherp ingesteld: “Vraag wat u wilt en het zal voor u gedaan worden.” Dan, op de een of andere manier gewoon schijnt u de wil van God te kennen. Op de een of andere bovennatuurlijke manier beweegt er iets in u dat zegt: “Ga *hierheen* en doe *dat*. Ga *daarheen* en doe *dat*.” Ziet u, er is iets in u dat altijd het doel raakt precies zoals het hoort te zijn. O, hoe wonderbaar!

197 We moeten eindigen want het wordt nu te laat. Nog een paar minuten langer.

198 Die mensen hebben misschien gelachen, maar dat hield ze niet tegen. Ze wachtten hoe dan ook.

199 De mensen mogen misschien zeggen, onze kerk, onze broeders: “Het—het afkoelen van de Boodschap,” enzovoort.

200 Het is niet afgekoeld. We kijken uit naar het bewegen van het water. Ik ben aan het kijken om iets te zien gebeuren. Ik ben nu hier in Tucson. Waarom? Ik weet het niet. Het water bewoog me erheen. Ik kijk uit naar iets om het te zien gebeuren. Het gaat gebeuren.

201 Ik vertelde u toen ik hier kwam, laatst: “Er zal iets gebeuren. Er zou een donderslag of een explosie afgaan, die zeven zegels die voortkomen.” Neem de banden en ga het na of het juist is of niet. Ziet u? O, we wachten op de beweging van het water.

202 We zagen iets, daar helemaal aan de achterkant in die woestijn gezeten, ten noorden van Tucson. Precies wat ik u hier vertelde voordat het gebeurde. Ik plukte die kleine klitten

daarvanaf en precies op dat moment ging het af en schudde de hele berg. Stenen rolden naar beneden en zulke dingen. En de Heilige Geest keerde Zich, zei: “Keer onmiddellijk naar uw huis terug, want de Zeven Zegels zullen geopend worden.” Neem de banden en ga het na. Dat is ZO SPREEKT DE HERE, verteld voordat het gebeurde, en alles. Kijk of dat de waarheid is of niet. Als ik ben heengegaan, leeft dat nog steeds voort.

²⁰³ We zijn aan de eindtijd, vrienden. Ik kijk uit naar Jezus om te komen. Die gezegende Here Jezus van Wie ik heb gehouden en mijn leven aan heb gegeven als jonge man, ik kijk er nog steeds naar uit dat Hij komt. Ik geloof dat Hij het zal. Hoewel zoals Abraham het moge talmen. Toch word ik sterker en krijg Hem meer lief, mij dagelijks aan Hem uitdrukkelijk. Ik weet dat elke gelovige hierbinnen hetzelfde doet.

²⁰⁴ Ongeacht wat anderen zeggen: “O, u bent uit de tijd. U zou moeten. . . Het maakt me niet uit wat ze zeggen.

²⁰⁵ Ik geloof God nog steeds. Ik heb me scherpgesteld op het Woord en weet dat dat de waarheid is. Niemand is ooit in staat geweest me er tot nu toe vanaf te schudden. Zolang God mijn hart recht op dat Woord houdt, zal ik daar blijven. Amen.

²⁰⁶ Elia, hij, op een dag, toen, hij keek uit naar iets te komen, om hulp te brengen aan de mensen; hij keek. En hij keek tot de oude man, tachtig en nog wat jaar oud, te moe was om de berg te beklimmen, nadat hij had gevast en gebeden. Maar God vertelde hem dat als zij zich zouden bekeren er iets zou gebeuren. Waar keek hij naar? Hij stuurde zijn knecht naar boven en zei: “Ga naar boven en kijk. Kijk! Er gaat iets gebeuren.” Drie en een half jaar en geen regen—geen wolk, zelfs geen dauw die viel. Maar zei: “Ga kijken!” En Elia, of. . .

²⁰⁷ Gehazi stond en keek en keek en keek. Hij zag niets. Hij kwam terug naar beneden. Hij zei: “Ik heb niets gezien.”

“Ga weer terug.” Amen. “Ga terug en blijf tot het gebeurt.”

²⁰⁸ En Elia gaat terug. . . of ik bedoel Gehazi, en hij kijkt en kijkt en kijkt.

²⁰⁹ En Elia, die kleine kale hoofd daar in de zon zittend en zijn bakkebaarden en zijn baard, witte baard, en die kleine knokige armen over zijn knokige knieën. Hij zei: “Here God,” toen hij begon te bidden.

²¹⁰ Zei: “Ga nu weer terug.” Amen. Wat deed hij? Hij keek naar God om voor Zijn belofte te zorgen, ongeacht hoe koperkleurig ze eruitzag, hoeveel oordeel erop zit. Dat is juist.

²¹¹ Iemand zei laatst, zei: “Broeder Branham, gelooft u dat, en u spreekt zoveel tegen de organisaties van religies. Wat maakt dat u dat doet?”

²¹² Ik zei: “Niets tegen de broeders in die organisatie, maar het is het systeem waar ik tegen ben.”

213 Zoals de discipelen die het lichaam van Jezus gingen balsemen. Dat lichaam was bijna klaar om te verrotten, dat is juist, er was een verschrikkelijke geur. Maar ze bleven erbij.

214 Dat is evenzo vandaag. Hoewel de kerk zich helemaal in de war heeft gehaald. Ze is in allerlei toestanden. Het is afgebroken in ismen en formaliteiten en alles, maar ik moet erbij blijven. We moeten daar blijven. We moeten daar blijven omdat we ervan houden. Er is iets in ons dat ons dwingt. De kloppingen van ons hart, zegt: "Blijf erbij, want er zal op een dag een opstanding zijn, en God zal daaruit nemen." Amen. Ja. Wonderbaar Here Jezus! Goed.

215 We ontdekken dat Elia bleef kijken totdat hij iets zag net zo groot als een mans hand.

216 Nu, ongeloof zou dat snel hebben opgepakt. "Als dat het beste is wat je kunt doen?" Ziet u? "Als dat alles is wat je kunt doen, wel, neem het terug."

217 Maar wat was het? Hij keek naar het bovennatuurlijke. O, hij wist dat alleen de hand van God het kon doen. En toen hij die hand zag, J-e-z-u-s, had hij g-e-l-o-o-f. Ja. En toen hij het zag, zei hij: "Ik hoor het geluid van overvloedige regen." Wat was het? Hij aanvaardde de eerste beweging.

218 O, ongelovige vanmorgen, u die helemaal verward bent geweest in uw waterdopen en al het andere, laat de Geest van God uw ogen openen en u even een klein iets laten zien, dan begint u vanaf daar. "Ik hoor het geluid van overvloedige regen." U die geloofsbelijdenissen gelooft in plaats van het Woord, kom terug naar het Woord; zie gewoon de eerste kleine beweging. Geloof nam het aan. "Daar is waar ik naar uitkijk."

219 We zien uit naar het komen van de Here. We zien de Heilige Geest in de laatste dagen vallen. We kijken naar tekenen en wonderen. We letten op wat er plaatsvindt. Ziet u? Ziet u niet? Waar kijkt u naar? Dat is precies wat God zei dat plaats zou vinden. Laat geloof het grijpen, zeggen: "Ik wil het ook."

220 Let op Elia. Toen hij het aanvaardde, weet u, zijn leven moest vernieuwd zijn geworden. Hij rende harder dan Achabs wagen. Hij rende voor de wagen uit toen hij niet eens de heuvel kon beklimmen. Hij rende voor die snelle paarden uit. "Haal de regentonnen tevoorschijn. Ik hoor het geluid van overvloedige regen." De eerste kleine beweging: "Glorie!"

221 De eerste kleine beweging bij de poel van Bethesda: ze haastten zich om er te komen. Amen.

222 O, als de mensen hier, als u vanmorgen de Heilige Geest niet ontvangen hebt, als dat eerste kleine gerinkel zou zeggen: "Dat is de waarheid. Die man vertelt het Woord, dat is de waarheid," haast u dan zo snel als u kunt. Wacht niet. Waar kijkt u naar? Waar wacht u op? Het uur is later dan u denkt. Begin ernaartoe

te bewegen zo snel als u kunt. Waarom? Toen Elia die beweging zag, was het het bewijs van een verhoord gebed.

²²³ O God, ik wou dat iedere zieke persoon hier vanmorgen die deze Heilige Geest nu in onze tegenwoordigheid voelt, kon beseffen dat dat het bewijs is van een gebed dat u bad dat verhoord is in de tegenwoordigheid van God. Iedere mens die de doop van de Heilige Geest wil, als u dat kleine, heerlijke gevoel zou voelen dat zegt: “Ik geloof dat dat de waarheid is”; als u dat zou nemen: “Dat is het bewijs van mijn verhoord gebed”; steek uw handen op en zeg: “God, ik ontvang het nu,” iets zou plaatsvinden. Hangt af van . . .

²²⁴ God werpt de tekenen overal om ons heen en nog gaan wij door, er gewoon van uit de weg. Ja, O, tjonge!

Elia wist dat het een verhoring van gebed was.

²²⁵ Jona weigerde wat dan ook te zien dat in tegenspraak was. Hij zat beneden in de buik van de walvis op de bodem van de zee. Maar hij zei: “Dat zal mij niet verbergen.” Hij zei: “Nog eenmaal zal ik naar Uw heilige tempel kijken.” Waar keek hij naar? Hij kon eigenlijk de tempel niet zien, maar hij zag de belofte die bij de tempel werd gemaakt.

²²⁶ O God, als we alleen maar de belofte van het Woord konden zien, dat Christus beloofde: “Waar er ook twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in hun midden. En wat zij ook vragen, zullen zij ontvangen.” Als we het alleen maar konden zien en bij de eerste beweging er regelrecht in gaan. Wacht niet langer. Waar kijkt u naar uit?

²²⁷ God verhoort uw gebed en plaatst het overal om u heen, dan zegt u: “Wel, nu, laat me zien, wat zou *die en die* zeggen?” O, doe dat niet.

²²⁸ Kijk naar Christus. Kijk naar wat Hij zei: “Ik ben daar, waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam. Daar ben Ik onder hen. Laat hen vragen. Zij zullen ontvangen.” Wat een belofte, wat een goddelijke belofte!

Hij weigerde iets ook maar te zien dat hem zou doen twifelen.

²²⁹ Als de duivel zegt dat u, zegt: “Nu, wacht eens even, misschien bent u vanavond een beetje beter, wanneer de opwekking begint.” Zou redelijk mogen zijn, dat zou goed mogen zijn, maar wacht niet tot de opwekking begint. Wordt . . .

²³⁰ Wordt deel van de opwekking, nu. God wil het in u beginnen. God wil het in de gemeente beginnen. De Heilige Geest zal de boodschapper dan nemen en de Boodschap uitzenden. God zal die Boodschap betuigen, met grote tekenen en wonderen. Ziet u? Weiger iets te zien dat u zou doen twifelen.

²³¹ Jona deed dat, en God bevrijdde hem uit de buik van de walvis. Jawel. Ja meneer.

232 Job, toen zelfs al zijn vrienden hem hadden verworpen, alles verkeerd was, bleef Job naar de hemel kijken. Sommigen zeiden: “Je bent een geheime zondaar. Je—je—je kijkt. Job, waarom kijk je omhoog *die* kant uit? Omdat je gezondigd hebt; God heeft het bewezen, wat Hij je heeft aangedaan. Je bent een geheime zondaar, Job.”

233 Job wist dat hij geen zondaar was. Hij had precies aan elk Woord voldaan dat God vereiste, dat brandoffer. Dat brandoffer was alles waar God om vroeg. God vroeg alleen om het brandoffer, en Job wist dat hij het brandoffer had gebracht.

234 God vraagt u alleen om Zijn Woord te geloven. Amen. Amen. Hij vraagt niet om al deze ismen en geloofsbelijdenissen en al het andere. Hij vraagt u Hem te geloven. “Hij die in Mij gelooft!” Amen en amen. “Hij die in Mij gelooft, de werken die Ik doe!” “Kijk naar Hem, alle uiteinden van de wereld, en leef.” “Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.” Amen en amen. Ja meneer. Wacht niet op iets anders. Kijk.

235 Job stond en keek. Hij zag zijn vlees helemaal verdorven. Hij zag bloed over hem heen. Hij zag steenpuisten over hem heen. Zijn vrouw kwam. Zijn kerkleden verlieten hem en beschuldigden hem ervan een geheime zondaar te zijn. Zijn vrouw kwam en zei: “Je ziet er ellendig uit. Waarom vervloek je God niet en sterf je de dood niet?”

236 Hij zei: “Gij spreekt als een dwaze vrouw. De Here heeft gegeven, de Here heeft genomen; gezegend zij de Naam des Heren.”

237 Omstreeks die tijd, toen hij bij het Woord bleef, toen begonnen de bliksemschichten te flitsen, de donderslagen brulden en de profeet keek naar de hemel. En hij zei: “Ik weet: mijn Verlosser leeft. Hij zal in de laatste dagen op deze aarde staan. Hoewel nadat de huidwormen dit lichaam hebben vernietigd, toch zal ik in mijn vlees God zien, Die ik zal zien.”

238 Merk op. Eerst wordt Hij “Verlosser” genoemd; vervolgens is Hij “God.” “Ik weet: mijn Verlosser leeft. Dat het laatst der dagen Hij op de aarde zal staan. Hoewel nadat de huidwormen dit lichaam vernietigen, toch zal ik in mijn vlees God aanschouwen, Die ik zelf zal zien. Mijn ogen zullen aanschouwen en geen andere.” Toen hij stervende was en zijn lichaam aan het rotten was toen hij in het vlees was, keek hij tot hij de opstanding zag, halleluja, en wist dat hij er deel van uitmaakte omdat hij zich aan Gods Woord hield. Kijk en leef, mijn broeder. Amen. Hij zag wat Gods doel was en hij deed het. God had een reden om Job te testen.

239 Hij heeft een reden gehad om de mensen te testen. Alles wordt gedaan voor een reden. Hij doet hetzelfde nu. Hij stuurt ons tekenen en wonderen onder de mensen. Hij zendt de Evangelie-waarheid en laat hen eroverheen kijken naar een

of andere leerstelling, de echte waarheid ontkennen en een geloofsbelijdenis aannemen; *Dit* ontkennen en *dat* nemen terwijl ze weten dat de Bijbel anders leert. Maar Hij doet het als test. Dan is er geen excuus op de Dag des Oordeels. O, tjonge!

²⁴⁰ Kijk wat er beloofd is in de laatste dagen. Terwijl we nu sluiten, laat me dit zeggen, net voor we sluiten. Kijk wat er beloofd is in de laatste dagen.

²⁴¹ Kijk wat Hij al gedaan heeft in deze laatste dagen. Hij heeft de Heilige Geest over Zijn volk uitgestort, het oorspronkelijke Pinksteren weer teruggebracht, de oorspronkelijke doop van de Heilige Geest teruggebracht; de oorspronkelijke waterdooop teruggebracht, alles teruggebracht terug naar het oorspronkelijke. Ging zo door en bracht het oorspronkelijke bewijs van Christus terug door ons visioenen en profetieën te tonen die nooit één keer falen. Gaat zo verder door, alles precies hetzelfde om te laten zien dat het het menselijk verstand te boven gaat. Zij konden dat niet doen. Het is God.

²⁴² Kijk naar die grote Vuurkolom die de kinderen van Israël leidde. Iedereen, elke Bijbelgeleerde weet dat dat de Engel des verbonds was, Jezus Christus.

²⁴³ In Hebreeën staat, Hebreeën het 11e hoofdstuk staat dat “Mozes Egypte verliet, de smaad van Christus als grotere rijkdom achtend dan die van Egypte.” Ziet u? Wat was het? Christus in de wildernis.

²⁴⁴ In Johannes 16, of...Pardon. Johannes 6, toen ze het avondmaal namen of wat het ook was, het brood aan het breken waren en een geweldige tijd daar hadden bij het jubelfeest. Jezus zei: “Ik ben het Brood des Levens dat van God uit de hemel kwam. Hij die Mijn vlees eet heeft eeuwig leven en Ik zal hem opwekken op de dag van de—de laatste dagen.” Hij wist dat Hij het zou doen. Hij zei dat Hij het was, het Brood des Levens.

²⁴⁵ Zij zeiden: “U maakt Uzelf God. U maakt Uzelf . . .” Zeiden: “Maar, nou, we weten nu dat U gek bent.” *Krankzinnig* betekent “gek.” “We weten dat U gek bent. U bent een Man nog niet over de vijftig jaar oud, en hier zegt U dat U ‘Abraham zag’? We weten dat U krankzinnig bent. U bent buiten zinnen. U bent een religieuze fanaat.”

Hij zei: “Voordat Abraham was, BEN IK.” Amen.

²⁴⁶ Wat was ‘IK BEN’? Dat brandende Licht in die struik. Mozes zag het. Hij lette er al de dagen van zijn leven op en het leidde hem regelrecht het beloofde land binnen.

²⁴⁷ Datzelfde Licht kwam neer en stond daar. En Hij zei: “IK BEN voordat Abraham was. IK BEN die brandende struik. IK BEN DIE IK BEN, die Engel van licht. Ik kom van God en Ik ga naar God.”

248 Een paar dagen na de opstanding was Saulus van Tarsus op weg naar Damascus om de Pinksternensen te vervolgen. En toen hij daarnaar op weg was, was er een groot Licht dat neerkwam en zijn ogen verblindde. Hij kon . . . Geen van de anderen kon dat Licht zien maar hij. Het was zo helder voor hem tot het zijn ogen verblindde. Zei: “Saulus, Saulus, waarom vervolgt gij Mij?”

Hij zei: “Wie zijt Gij, Here?”

249 Hij zei: “Ik ben Jezus.” Datzelfde Licht dat in de brandende struik was, hetzelfde Licht was van God gekomen en ging terug naar God.

250 En wij hebben een beeld van datzelfde Licht onder ons vandaag, dat dezelfde wonderen doet en dezelfde mirakelen en dezelfde tekenen, en nog kijken we uit naar iets anders. De Evangelie-waarheid van de betuiging van het Woord, deze doop van de Heilige Geest, doop in de Naam van Jezus Christus, deze dingen die wij onderwijzen, zijn absoluut de waarheid. Waar worden ze betuigd? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Amen. Oef! Ik voel me religieus. Ja. Waarom? Omdat de Heilige Geest hier is. Want over de hele wereld heeft Hij het heen-en-weer bewezen zonder één keer te falen. Amen.

251 Waar kijkt u naar? Waar wacht u op? Aha. Het is tijd. De wateren worden beroerd. Kom er nu in; de tekenen van de laatste dagen.

252 “Het zal licht zijn in de avondtijd,” weet u. Ja. “Het zal,” zei Haywood. En dat is juist. “Het pad der Glorie zult u zeker vinden.” Ja, in deze laatste dagen, zou u het doen.

253 Kijk. Het hangt ervan af waar u naar kijkt. Kijk wat er gedaan is. De Vuurkolom, de Heilige Geest, Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Nu, laten we kijken. Laten we geloven. Laten we begrijpen dat we in de laatste dagen zijn; we in de laatste uren zijn; en we in de laatste minuten zijn van het laatste uur.

254 Ik heb deze film en ik breng die misschien een keer naar broeder Outlaw voor een woensdagavonddienst, om het u te laten zien, waar we die in Jeruzalem hebben opgenomen, het heet *Drie minuten voor middernacht*. Neem wat de wetenschap heeft gezegd.

255 De Bijbel zei, Jezus zei: “Wanneer u ziet dat de vijgenboom en al de andere bomen hun knoppen voortbrengen,” Israëel die terugkeert als een natie. Zij zijn een natie. Wij zien de andere bomen: de Methodisten die de hunne voortgebracht hebben, de Baptisten de hunne, de Katholieken de hunne, al de overigen de hunne; de Pinksternensen door Oral Roberts de hunne; al de anderen die hun opwekkingen hebben, die hun tak voortbrengen. “Weet dan dat de tijd ophanden is. Deze generatie zal niet voorbijgaan voordat al deze dingen vervuld zijn.”

²⁵⁶ We zien Israël in haar thuisland met haar vaandel opgeheven, de zespuntige ster van David. Ze heeft haar eigen geld, haar eigen natie, haar eigen leger. Ze heeft alles. Ze is—ze is Israël. Wat is het? Ze is daar, klaar voor de zuivering, dat God die honderdvierenveertigduizend er vanuit zal halen.

²⁵⁷ Kijk naar de kerk vandaag, ze is in haar chaos, helemaal door elkaar en alles. Ze kijkt: “En wij hebben er meer in. Wij hebben beter dan zij. Wij zijn *dit, dat en nog wat.*”

²⁵⁸ En daar kijkt die Bruid uit naar het komen van de Here Jezus. En die geheime, geheime komst van Christus zal komen en Zijn Bruid weghalen in de nacht. Zoals een boek dat ik eens las over Romeo en Julia, hoe hij met een ladder kwam en zijn bruid uit hun midden haalde. Dat is waarnaar Jezus op een dag zal komen, en op zoek naar diegene die niet naar zijn geloofsbelijdenissen kijkt, maar die naar Christus kijkt, wachtend op Zijn komst, met zijn hart erop gericht.

²⁵⁹ Ze komen in bloedverwantschap, zoals Isaak en Rebekka—eigen bloedverwantschap. Dat is waartoe wij moeten komen: bloedverwantschap met Christus, door het Offer, wanneer onze zonden worden weggedaan door het Bloed van Jezus; niet door wat enige kerk zegt, wat iemand anders zegt; maar wat het Bloed heeft gedaan en bewezen dat het gedaan is, door het Woord dat door diezelfde zaak werkt, dezelfde bediening uitvoerend die Hij had. Amen.

²⁶⁰ Waar kijkt u naar, gemeente? O, deze laatste dagen; o, Hij is midden onder ons geweest, mensen, en we zijn het vergeten. Hij zat midden onder ons en wij wisten het niet. De Heilige Geest is hier vanmorgen en misschien zullen velen weggaan en het vergeten. Misschien zullen velen die ziek zijn vergeten te geloven en hun geloof te verankeren waar het nu zou moeten zijn. De ware . . .

²⁶¹ Waarlijk, de poel is in beroering. De wateren kolken achteruit bij het natuurlijke vandaan en tonen het bovennatuurlijke. De Heilige Geest is hier en neemt een normale groep mensen, intelligent, die hier zitten, goed gekleed, goed opgeleid uitziend. De Heilige Geest valt op hen en iets wervelt ze rond. Ze roepen: “Glorie voor God! Halleluja!” Wat is er aan de hand? De beroering van het water. Amen.

²⁶² Zondaars die daar zitten, teruggevallen, prostituees, dronkaards en al het andere, zijn heilig, godvruchtig. U kunt nergens een vinger op hun leven leggen sinds ze het ontvangen hebben. Wat is het? De beroering van het water. Waar kijkt u naar? De Heilige Geest Die onder ons valt . . .

²⁶³ Ik zat daar een tijdje geleden met broeder Outlaw en wees hem hier mensen aan met ziekten en dergelijke. En wat nu zou kunnen worden gedaan, de verschillende dingen zien latend die in levens zijn gebeurd enzovoort. Wat is het? Het is de Heilige

Geest, Jezus Christus Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Waar wachten we op? De beroering van het water? Het is al in beroering. De engel zal vrij spoedig vertrekken en alle kracht is weg en dan is er geen redding over. U zult achtergelaten worden in de buitenste duisternis.

²⁶⁴ Een verhaal die ik hoorde, een paar dagen geleden. Bij het sluiten, ik zou dit misschien zeggen. Er was een jongen die een moord had gepleegd. Hij had iets verkeerd gedaan.

²⁶⁵ Wel, ik werd bij een zaak laatst geroepen, u weet wel, dit hier in Texas. Ik kreeg onlangs een klein certificaat van hen: "Een leven redden," stond erop. We gingen daarheen voor die kleine Ayers. Die man die de foto nam van de Engel des Heren, die, die avond daar in Houston, en me bekritiseerde en van alles over me zei. Sloeg zijn armen om me heen, omhelsde me, zei: "Bedenk eens, broeder Branham, uitgerekend de man waarvan ik zei dat die hyp- . . . hypnose uitvoerde, is gekomen om mijn zoon te redden, van de elektrische stoel." Jawel. Ik sprak daar voor ze allemaal. En wat deed de gouverneur? Verleende gratie. O, tjonge, toen ze vier of vijf dagen daarna zouden sterven. Juist. Waarom? Ik ben geïnteresseerd in leven. Leven!

²⁶⁶ Ik zei: "Meneer, u heeft geen recht om de jongen zijn leven te nemen. Het eerste bloed dat ooit werd vergoten, was de ene broer die het van een ander vergoot. Hij vergoot zijn bloed. Maar God nam zijn leven niet, door de doodstraf. Hij zette een teken op hem zodat niemand hem zou doden. Wrijf dat niet weg." Amen en amen. Juist. We zijn geïnteresseerd in leven.

²⁶⁷ Op een dag, een moeder haar zoon had een man vermoord. Hij lag daar, klaar om te sterven. En dus stond de kleine moeder bij de gouverneur zijn deur en ze vroegen binnen te komen. En uiteindelijk, met een van de bewakers, zei: "Gouverneur, die moeder van die jongen is hier, wil u. Ze wil u zien."

²⁶⁸ En toen ze de deur open deden en zeiden: "Mevrouw, hij zal u ontvangen."

²⁶⁹ Het arme kleine ding kroop op haar handen en knieën, tot aan zijn voeten, legde zijn handen . . . haar handen op zijn voeten en zei: "Gouverneur, edelachtbare heer," zei, "u bent de enige man die er nog is die mijn zoon kan redden. Alstublieft, beste heer. Ik weet dat hij schuldig is. Hij is even schuldig. Uw gerechtshoven hebben hem schuldig bevonden." En hoevelen van ons zijn niet schuldig in de gerechtshoven van God? "Uw rechtbanken hebben hem schuldig bevonden. Hij heeft daadwerkelijk gedood, en hij is aan de dood onderworpen. Dat weet ik. Maar meneer, als een man heeft u geen recht om het leven van mijn zoon te nemen. God alleen kan leven geven en alleen God kan leven nemen. Doe het niet, meneer. Alstublieft niet. Ik smeeke het u zoals het hart van een moeder het kan dragen." En dus stuurde hij haar weg.

270 Het bedroefde zijn hart zozeer, het smeken van die moeder, tot hij naar het gevang ging, naar de gevangenis, waar de jongeman achter in de gevangenis zat.

271 De man had een complex opgebouwd. Net zo ongeveer als de kerk het vandaag heeft gedaan: “U predikt het of zoals ik het wil,” of u zult het helemaal niet horen. “Ik zal er geen aandacht aan schenken!” Was . . . en zat daar. Man na man was naar hem toe gekomen, probeerden met hem te praten. Hij had zich zo opgebouwd tot hij niets meer zou horen.

272 Dus de gouverneur liep binnen. Hij zei: “Zoon, ik wil graag met je praten.”

Hij zei: “Hou je mond en maak dat je wegkomt,” in zijn cel.

Hij zei: “Zoon, ik ben gekomen om je te helpen.”

Zei: “Ik zei je hier weg te gaan.”

273 Dat is de wijze waarop mensen vandaag met de Heilige Geest doen. Ja. “Ga weg. Ik wil er niets mee te maken hebben.” En klopt op de deur. “Als ik dat doe, zal ik mijn kaartavondje moeten opgeven. Ik zal *dit* moeten opgeven. Ik zal *dat* moeten opgeven. Ik zal mijn geloofsbelijdenis moeten opgeven. Ik zal . . .” Ziet u? U kunt maar beter luisteren. Hij is de Enige Die gratie kan geven. Dat is juist. Waar kijkt u naar? Ziet u?

274 Hij had naar zoveel dingen gekeken, hij was bang om naar deze man te kijken. Hij hield zijn hoofd afgewend.

275 Dat is hoe mensen vandaag doen, bij de altaaroproep. Ze houden hun hoofd afgewend. Ze willen het niet horen. Ze wenden hun hoofd af van God, Die hen zegt: “Dat is de waarheid.” Een piepkleine stem, als een aanraking.

276 Weet u, Elia, hij hoorde de ruisende wind, bloed, vuur, rook en dat stoorde hem niet. Maar toen hij die kleine stem hoorde, kwam hij naar buiten. O, die kleine stem die de kerk heeft gefaald te horen! Ja.

277 Dus, de—de—de man deed zijn best. De gouverneur, probeerde met de jongen te praten. De jongen zei: “Ga je hier weg of moet ik je eruit gooien.”

278 Draaide zich om en zei: “Oké, zoon. Ik heb het beste gedaan dat ik kon doen.”

279 Toen hij eruit liep—de jongen keek om zich heen, wat arrogant toen hij door de hal liep.

280 En toen hij dat deed, stapte een van de bewakers naar voren en zei: “Gouverneur, kon u wat bereiken?”

Hij zei: “Nee. Hij wilde niet luisteren.”

281 Die jongen sprong op. Hij greep de tralies, zei: “Wie was dat?”

“Dat was de gouverneur. Kwam om jou gratie te verlenen.”

282 Te laat dan. Hij schreeuwde. Hij hilde. Hij zei: “Denk eraan. De gouverneur, hier in mijn eigen cel, om me gratie te verlenen, en ik heb hem afgewezen.”

283 En toen ze het touw om z'n nek deden, voordat ze het zwarte masker over hem deden nadat hij de dertien treden had gelopen, de laatste woorden die hij zei: “Denk eraan. De gouverneur stond in mijn cel, om gratie te verlenen, en ik wees hem af.” En ze hingen hem op.

284 O, er is hier vanmorgen meer dan een gouverneur. Jezus Christus is hier. En die kleine cel, genaamd man of vrouw, Hij is hier om gratie te verlenen. Wijs Hem niet—wijs Hem niet af. Doe het niet. Ontdek het doel waarvoor God u hier in het leven heeft gebracht.

285 We bevinden ons in een geweldig uur, vrienden. U weet dat. Zoals het oude liedje zegt:

Naties breken, (Kijk hoe laat het is.) Israël
ontwaakt,

De tekenen die de Bijbel voorzegde;
De heidendagen zijn geteld, met
verschrikkingen bezwaard;
“Keer terug, o verstrooiden, naar het uwe.”

De dag der verlossing is nabij,
De harten der mensen bezwijken van vrees;
Wees vervuld met de Geest, uw lampen in orde
gebracht en helder, (Wat?)
Kijk omhoog! Uw verlossing is nabij.

Dat is juist.

Valse profeten liegen, Gods waarheid
ontkennen zij,
Dat Jezus de Christus onze God is;

Dat is juist.

Deze generatie verwerpt Gods openbaring,
Maar wij lopen waar de apostelen hebben
getreden.

De dag van verlossing is nabij,
De mensen hun harten bezwijken van vrees;
Wees vervuld met de Geest, uw lampen in orde
gebracht en helder,
Kijk omhoog! Uw verlossing is nabij.

286 Dat is juist. Kijk omhoog, broeder, ga weg van al dit dogma van de wereld. Kijk omhoog. Kijk naar Christus. Kijk naar Jezus; zoals het lied zegt:

Kijk en leef, mijn broeder, leef!
Kijk naar Jezus nu en leef;
Het is opgenomen in Zijn Woord, halleluja!
Het is enkel dat wij “kijken en leven.”

Waar kijkt u vanmorgen naar?

Kijk en leef, mijn broeder, leef!
 Kijk naar Jezus nu en leef;
 Want het is opgenomen in Zijn Woord,
 halleluja!
 Het is enkel dat wij kijken en leven.

Gelooft u dat? Laten we het samen zingen. Kent u het?

Kijk en leef, mijn broeder, leef!
 Kijk naar Jezus nu en leef;
 Het is opgenomen in het Woord, halleluja!
 Het is enkel dat wij “kijken en leven.”

Nu, laten we het nu samen zingen.

O, leef, mijn broeder, leef!
 Kijk naar Jezus nu en leef;
 Het is opgenomen in het Woord, halleluja!
 Het is enkel dat wij “kijken en leven.”

²⁸⁷ Waar kijkt u naar? Voor hen die Jezus zoeken, een tweede maal, zal Hij komen in heerlijkheid tot redding, om ons uit deze zondige wereld te halen, uit deze zonde en dergelijke waar we in zitten. Gelooft u dat? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Kijk en leef. Het enige wat u kunt doen is: kijk, neem het Woord. Zoals de slang op een paal het levende Woord vertegenwoordigde dat vlees zou worden gemaakt, zo vertegenwoordigt het Woord vandaag de tegenwoordigheid van de Heilige Geest wanneer we het onder ons betuigd zien. Hij is in onze kleine cel vanmorgen. Wilt u niet naar Hem luisteren terwijl we onze hoofden buigen?

Ga door, broeder.

Kijk en leef, mijn broeder, leef!
 O, kijk naar Jezus nu en leef;
 Het is opgenomen in het Woord, halleluja!
 Het is enkel dat wij “kijken en leven.”

[Broeder Branham neuriet *Kijk en leef*—Red.]

Kijk naar Jezus nu en leef;
 Het is opgenomen in het Woord, halleluja!
 Het is enkel dat wij “kijken en leven.”

²⁸⁸ Terwijl u uw hoofden gebogen hebt, kijk nu naar Jezus, broeder, het Woord. Als u zich nog nooit hebt bekeert, bekeer u. Als u nog nooit gedoopt bent in de Naam van Jezus Christus, laat u dopen. U hebt een belofte van God dat u de Heilige Geest zult ontvangen. Dat is waar de oorspronkelijke gemeente mee begon, en de manier waarop het begon. God is oneindig. Hij kan Zijn programma niet veranderen. Dat is hoe het altijd moet blijven. De gemeente werd ingewijd op de dag van Pinksteren door bekering, doop in de Naam van Jezus Christus en een belofte om de Heilige Geest te ontvangen. “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.”

289 Als dat nog nooit met u is gebeurd, vriend, wilt u dan uw hand nu naar God opsteken en zeggen: “Broeder Branham, bid voor mij.” God zegene u, u, u. God zegene u. Goed. God zegene u, u, u. Dat is goed. In orde.

Kijk en leef, mijn broeders, leef!
 Kijk naar Jezus nu en leef;
 Nu, het is opgenomen in het Woord, halleluja!
 Het is enkel dat wij “kijken en leven.”

290 Nu, het is hier opgenomen in het Woord. We zijn in de laatste dagen. Er is hier niets aan opgemaakt. Er is niets neps aan, geen bedrog. Het is het Woord dat gemanifesteerd wordt. Het is het Woord dat de waarheid vertelt. U bent—u bent in de samenkomsten geweest. U bent eerder in de samenkomsten geweest en u weet dat het de waarheid is.

291 Nu, we hebben heel wat nabootsers. Dat weten we. Maar kijk niet naar hen. Er was een gemengde menigte die met Mozes meeding. Maar onthoud, er waren een paar echte Israëlieten die naar het beloofde land gingen. Ziet u?

292 Net zo in deze groep, broeder. Er zijn echte, waarachtige, met de Geest vervulde mannen en vrouwen, echte, echt, u kunt geen vinger op hun leven leggen. Wilt u vanmorgen niet kijken en leven? Wend uw blik af van de nabootsers. Wend uw blik af van de—degenen die fanatiekelingen zouden zijn. Kijk weg van dat alles en kijk naar de echte Jezus. We zijn opgenomen in Zijn Woord. Halleluja. “Aan degenen die uitkijken naar Hem voor de tweede keer dat Hij zal verschijnen.”

293 Als u naar voren wilt komen naar het altaar om voor gebed te staan, als u de Heilige Geest niet hebt ontvangen; niet aan deze kwalificaties hebt voldaan van het boek Handelingen waarvan Petrus sprak, en u zou er graag vanmorgen aan willen voldoen. Terwijl we nog één vers zingen, zou ik u willen uitnodigen bij het altaar te komen staan voor gebed. En dan zullen we de doop uitvoeren of we zullen voor u bidden om de Heilige Geest te ontvangen. Terwijl we zingen.

O, kijk en leef, mijn broeders, leef!
 Kijk naar Jezus nu en leef;

Nog iemand anders?

Het is opgenomen in het Woord, halleluja!
 Het is enkel dat wij “kijken en leven.”

Kijk en leef, mijn broeder, leef!
 O, kijk naar Jezus nu en leef;
 O, het is opgenomen in het Woord, halleluja!
 Het is enkel dat wij “kijken en leven.”

294 Wat is er aan de hand met vrouwen vanmorgen? Allemaal mannen? Zelden dat u dat ziet. Dit is het uur van oprechtheid. Goed.

Kijk en leef, mijn broer, leef!
 Kijk naar Jezus nu en leef;
 Het is opgenomen in het Woord, halleluja!
 Het is enkel dat wij “kijken en . . .”

295 Ik heb gewoon het gevoel dat er nog iemand zou moeten zijn. Kom op. Deze—deze vier mannen die hier staan, er is meer dan dat hier. Kom op. Wilt u leven? Bedenk: God schrijft het op. Ze vroegen: “Hoe moeten . . . Wat moeten we doen om gered te worden?” En het werd hen verteld. Nu, Hij kan dat niet veranderen, en nooit werd het veranderd, door de Bijbel-tijdperken heen.

296 Nu hebben we andere ideeën. We veranderen het nu, o, tjonge, alles. Maar kijk—kijk daar niet naar. Kijk niet naar wat ze nu aan het doen zijn.

297 Kijk naar wat Hij *Hier* zei. Kijk naar de Bijbel. Kijkt en leeft u, broeder. Dat is de enige wijze waarop u het kunt; zuster ook. Kom nu, als u deze ervaring niet hebt ontvangen en weet dat het precies de Bijbel is met God Zelf daar betuigd. Neem geen risico.

298 Waar kijkt u vanmorgen naar? Waar kijkt u naar? Bent u gestopt in deze afschuwelijke, hectische dag waarin we leven? Waar bent u naar op zoek? God heeft alles zo geplaatst.

299 De beroering van het water, die eerste kleine beweging, sprongen mensen erin.

300 Het teken van de hand in de lucht—Elia zei: “Die wolk, zo groot als een mans hand, als een damp.” Wat was het? Hij bleef geloven. “Ik hoor het geluid van overvloedige regen.” Die wolk werd twee wolken. Twee wolken werden een heuvel. Een heuvel werd een berg. De berg werd nog een berg. Voor u het wist, donderde de hele hemel, er viel regen. Wat was het? Hij accepteerde wat God stuurde.

301 En vanmorgen, als dat kleine ding uw hart heeft geraakt en zegt: “Ik heb dat nodig,” dat is dat kleine teken, zo groot als een mans hand. Kom.

Kijk en leef, mijn broeders, leef!
 O, kijk naar Jezus nu en leef;
 O, het is opgenomen in het Woord, halleluja!
 Het is enkel dat wij “kijken en leven.”

Laten we onze hoofden buigen.

302 Ik vraag me af of u broeders hier, sommigen van u predikerbroeders, als u naar voren zou willen lopen, enigen van u broeders, de handen op deze broeders zou leggen die hier naar voren kwamen, als u wilt, broeders.

303 Here Jezus, deze man heeft de belijdenis gebracht, is vanmorgen gekomen. Neem al zijn twijfel van hem weg.

Het Bloed, Vader! Vergeef ons, Here! . . . ? . . .

Hij is het waard om alles ervoor op te geven.

³⁰⁴ Zo ook voor deze broeder hier, Here, moge zijn belijdenis vallen in het Bloed van Jezus Christus. Moge hij vervuld worden met de Heilige Geest. Dat God zijn naam zou veranderen, leunend op zijn staf. Maar hij heeft de Heilige Geest nodig. Hij heeft vanmorgen zijn belijdenis gedaan! . . . ? . . .

³⁰⁵ Vul hem met de Heilige Geest. . . ? . . . En moge er een grote kracht van de Heilige Geest komen. Amen.

³⁰⁶ Heel de gemeente met uw hoofd nu gebogen, wees in gebed. Deze broeders zijn nu aan het bidden en iedereen, leg uw handen op hen en bid.

Hier is er nog een, kom.

³⁰⁷ Here Jezus, op de belijdenis die hij vandaag komt doen, bid ik, God, dat U hem zult vullen met de Heilige Geest, Here. Hij kijkt nu naar Golgotha, waar alleen het Bloed van Jezus Christus hem kan reinigen. Slechts één Bloed kan die sprong over die kloof maken. Dat is het Bloed van Jezus Christus dat in de kloof stroomt en hem vanavond naast God zet. Sta het toe, Vader, door Jezus Christus. Amen.

³⁰⁸ Iedereen in gebed nu, uw handen op hen leggend, broeder, deze mannen die hier staan. Biddend met heel uw hart nu.

³⁰⁹ Nu, u bent nu gekomen om uw belijdenis te doen. God kan niet liegen.

³¹⁰ Dat is precies de manier waarop ik het ontving, toen ik naar voren kwam en zei: "Here God, ik ben diep oprecht. Ik meen het echt, vanuit heel mijn hart. Dit is tussen dood en leven, en ik—ik wil niet sterven. Ik—ik wil leven, en ik—ik wil naar de hemel gaan. En U hebt het beloofd."

³¹¹ Ik had nog nooit gehoord van zoiets als Pinksteren, nog nooit van zoiets gehoord. Maar ik zei: "In de Bijbel hier, de vereiste was, volgens deze Bijbel, dat ik me moest bekeren, en dat doe ik. En ik ben gedoopt in de Naam van Jezus Christus. Nu, Here, U beloofde mij de Heilige Geest. U beloofde het te doen."

³¹² Ik had nog nooit gehoord van zoiets als spreken in tongen, had het nergens anders gelezen dan daar in de Bijbel. Ik dacht er gewoon niet aan. En daar kwam er een licht door de kamer heen in een kruisvorm en wat er ook op was, sprak in tongen. Ik zei: "Ik versta Uw stem niet, meneer, Uw taal. Als U geen Engels kunt spreken, en ik versta Uw taal niet; als U gewoon terugkomt en weer spreekt, zal het een teken zijn dat U mij hebt aangenomen." En daar was het weer.

³¹³ O, broeder, ik keek en leefde toen. Ik leef sindsdien, in de glorieuze sferen van God waar de kracht van God vrijelijk neerstroomt langs de fontein van Zijn zegeningen.

314 Laten we nu onze handen opheffen terwijl we staan, ieder van ons hier, en deze mannen. Nu, broeders, de Heilige Geest is hier. De Vergevingschenker staat hier naast u. Laten we geloven met heel ons hart nu. Laten we een ieder geloven. Nu, laten we onze stemmen verheffen tot God. God zegene u.

Hemelse Vader, we bidden . . . ? . . .

Here Jezus, ik bid U dat U dit zult toestaan! . . . ? . . .

Here, moge zij niet falen om het te zien, nu! . . . ? . . .

Kijk en leef, mijn broeders, leef!

Kijk naar Jezus nu en leef;

O, het is opgenomen in Gods Woord, halleluja!

Het is enkel dat u “kijkt en leeft.”

O, “kijk en leef.”

315 Al u zieken, kijk nu dezelfde kant op, kijk naar Jezus.

Kijk naar Jezus nu en leef;

316 Dat is het. Zoals de koperen slang. Er was geen kracht in de slang, maar het was waar ze naar keken. Nu, de belofte zei: “Zij zullen handen op de zieken leggen; zij zullen herstellen.” Ik leg mijn handen op hem omdat het vertegenwoordiging is, zoals de koperen slang. Mogen zij ginds naar Jezus kijken, Die stierf. Hij is de verzoening voor onze zieke mensen om te genezen. Hij is de verzoening van onze zonde. Moge de kracht van God op dit water komen en eenieder genezen in de Naam van Jezus Christus, de Zoon van God.

De baby? De baby?

317 In Jezus' Naam . . . ? . . . In de Naam van de Here Jezus . . . ? . . .
O, in de Naam van Jezus Christus.

God zegene u nu. Geloof met heel uw hart. Geloof het.

O, kijk en leef, mijn broeders, leef! (Hoe doet u dat?)

U kijkt naar Jezus nu en leeft;

O, het is opgenomen in . . .

Denk eraan, broeder . . . ? . . .

318 Weet u wat er aan de hand is met de kerken vandaag? Wij worden veel te . . . We—we—we geven te snel op. Elia bleef daar en hij bad en hij bad en hij bad totdat er iets gebeurde. En toen hij dat kleine straaltje in zijn hart voelde neerkomen, zei hij: “Ik hoor het geluid van overvloedige regen.” Als mannen en vrouwen hierbinnen die Christus willen, of de Heilige Geest, die genezen willen worden, als ze daar gewoon zouden blijven en zeggen: “Here, U hebt het beloofd. U hebt het beloofd,” en dat kleine straaltje dan voelen. Zeggen: “Hier is het, Here. Ik accepteer het,” gaat er iets gebeuren.

O, kijk en leef, mijn broeders, leef!
Kijk naar Jezus nu en . . .

³¹⁹ Steek nu gewoon uw hand omhoog. Accepteer wat u wilt. Hij is hier in de cel met u. In orde.

. . . halleluja!

In orde, broeder, als u wilt komen.

KIJK DUT63-0428
(Look)

Deze Boedochap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagmorgen 28 april 1963 in de Jesus Name Kerk in Phoenix, Arizona, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org